

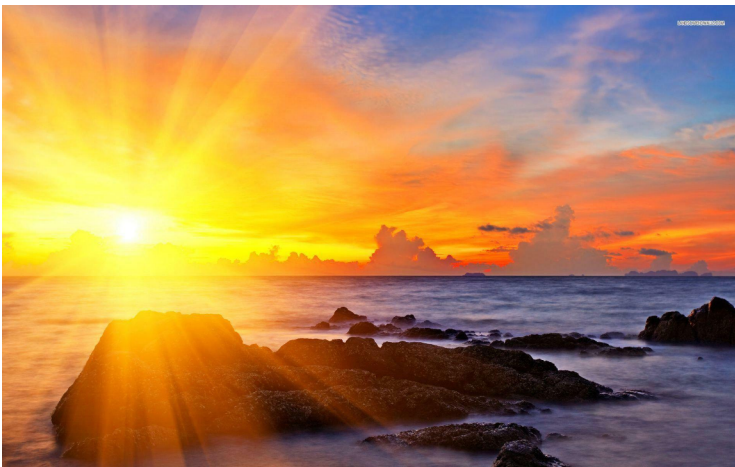

Kuusankosken lukio

KUULUSET 2021-2022

TOIMITUKSEN TERVEISET

Eipä mene vuotta eikä toistakaan, ettemme ihmettelisi maailman menoa. Kun korona näytti asettuvan jonkinlaiselle tasolle, vyöryi tietoisuutemme sodan kalvas todellisuus, joka on saanut myös Suomen tarkastelemaan asemaansa kansallisen turvallisuuden kannalta. Vaikka sota Euroopassa on järkyttänyt, tuntuu kuin kuitenkin kyseessä olisi toisinto, joka toistuu sukupolvi sukupolven jälkeen. Vuonna 1917 Eino Leino runoili seuraavin säkein Ukrainasta:

*Kaunis Ukraina, kansojen suola!
Sulla on lippu ja meillä on tie.
Myötäs on myrskyssä Suomi ja Puola,
Myös Viro, Lähti ja Liettua lie.
Eespäin, Ukraina! Et ole orja,
itse jos toivot ja tahdot sa sen.
Kuuletko kuoron, mi suur' on ja sorja
kuin meri kansojen kauhtuvien?*

Huolimatta juuri nyt taivaalle kerääntyneistä pilvistä on mentävä eteenpäin ja muistettava, että Suomen koulutusjärjestelmä on kansalliselta kannalta tärkeä, ehkäpä tärkeimpiä instituutioita. Ymmärtääksemme maailmaa on opiskeltava ymmärtämään maailmaa. Opiskelemme esimerkiksi äidinkieltä ja kirjallisuutta saadaksemme lukutaidon, jonka avulla suunnistamme disinformaation viidakossa. Luemme, jotta ymmärtäisimme maailman sävyjä ja elämää ylipäätään. Luemme historiaa ymmärtääksemme tapahtumien kulkuja ja myös hahmottaaksemme tulevaisuutta. Jokainen oppiaine on tärkeä omalta erityiseltä kannaltaan, kun kuljetaan kohti sivistynyttä kansalaisuutta, jossa yksilö osaa toimia yhteiskunnan täysivaltaisena, vastuullisena jäsenenä. Nuoret: opiskelkaa, kun siihen kerran on mahdollisuus, te olette tulevaisuuden tekijöitä. Kollegat ja esihenkilöt ja muu henkilökunta: teemme arvokasta työtä ja vaikka maailma ei sitä aina arvostaisikaan, me itse tiedämme asian laidan. Kiitos kaikille tästä lukuvuodesta!

Toimitus toivottaa kaikille rauhallista ja rentouttavaa kesää!

Toimitus: ohjaava opettaja Taina Timonen-Keskimäki, opiskelijat Kaisa Lehtonen, Jenni Mäkipää ja Iina Kuisma

Taitto: Taina Timonen-Keskimäki, Kaisa Lehtonen ja Jenni Mäkipää

REHTORIN TERVEISET KESÄLLE 2022

Kuusankosken lukion viidestoista lukuvuosi lähestyy loppuaan näin kesän kynnyksellä. Pandemia varjosti tätäkin lukuvuotta ja keväällä Ukrainan sotaiset tapahtumat horjuttivat luottamustamme rauhaan eloon ja oloon Euroopassa. Koronan aktivoituminen vuoden vaihteen tienoilla siirsi helmikuun perinteiset penkarit ja vanhojenpäivän vapun alusviikolle. Kevään 2021 vanhojen tanssit tanssittiin marraskuun puolivälissä 2021. Itsenäisyys- ja lakkiaisjuhla joulukuun alussa järjestettiin pandemiarajoitusten vuoksi striimattuna opiskelijoille opetustiloihin. Salissa olivat vain lakitettavat, heidän läheisensä ja esiintyjät. Joululomalle lähdettiin niin ikään ilman varsinaista perinteistä joulujuhlaamme ennakkoon valmistetun videotervehdyksen myötä.

Tänä keväänä palataan kevään 2019 jälkeen juhlimaan uusia ylioppilaita Kuusankoskitalolle, samoin toteutuu myös kevätjuhla ensimmäisen ja toisen vuoden opiskelijoille.

Päättävä lukuvuosi alkoi useamman muutoksen voimin. Lukio-opintonsa aloitettavat kuuluvat lähes kaikki oppivelvollisuuden laajentamisen piiriin ja kaikki heistä pääsivät ensimmäiseksi ikäluokaksi kokemaan uuden opetussuunnitelman toimeenpanoa lukio-opinnoissaan. Oppivelvollisuuden tuomat maksuttomat oppimateriaalit ja työvälitteet sekä koulumatkatuet Kouvolan omalla lisämaksuttomu-

*"Päättävä lukuvuosi
alkoi useamman
muutoksen voimin."*

della kuuluivat käytännössä kaikille ensimmäisen vuoden opiskelijoilla. Maksuton joukkoliikenne toisen asteen opiskelijoille Kouvolassa liittyi vahvasti syksyllä 2019 tehtyyn lukioverkkopäätökseen, jonka mukaisesti Elimäen ja Valkealan lukion toiminta lakkasi 1.8.2021 alkaen. Näiden lukioden abiturientit siirtyivät valintansa mukaan joko Kuusankosken lukioon tai Kouvolan Yhteislyseoon.

Elokuussa 2021 lukionsa aloittaneet opiskelijat uuden opetussuunnitelman mukaan opintopisteitä opintojaksoissa, tutustuvat laaja-alaisen osaamisen osa-alueisiin eri oppiaineissa, saavat arvioinnit opintojaksoittain ja oppiaineittain. He voivat opiskella uusina kuntakohtaisina oppiaineina Digi- ja ohjelmistotaitoja sekä yrittäjä- ja työelämätaitoja. Heillä on entistä laajemmat mahdollisuudet saada hyväksytyä lukio-opintoja korkeakoulussa, yliopistoissa suoritettuja opintoja sekä osaamisen tunnustamista muista muualla suoritetuista opinnoista, jotka tukevat lukiokoulutuksen tavoitteita. Toisen ja kolmannen vuosikurssin opiskelijat opiskelevat vielä kursseja kohti päättötodistusta.

Ylioppilastutkinnon viimeisin muutos astui voimaan kevään 2022 tutkinnon kohdalla. Uuden tutkintojärjestyksen mukaan kaikki ylioppilaskokelaat suorittavat viisi pakollista ainetta entisen neljän sijaan. Tämän kevään lakkiaisissa lakitetaan ylioppilaisiksi kokelaita, joista osa on suorittanut uuden tutkinnon viidellä pakollisella aineella ja ylimääräisillä aineilla sekä aiemman tutkintojärjestyksen aikana aloittaneet kokelaat neljällä pakollisella tutkintoai-

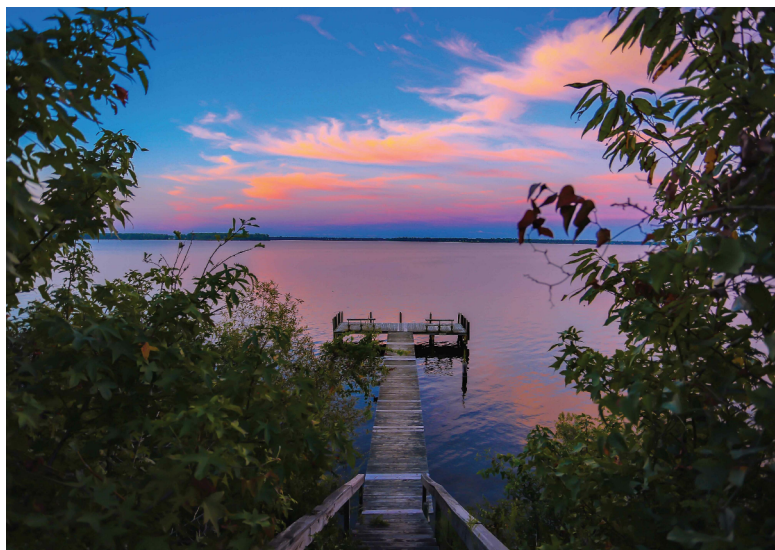
neella ja ylimääräisillä aineilla. Molemmissa tutkinnoissa äidinkielen ja kirjallisuuden koe on pakollinen, samoin yhden laajemman kokeen tulee kuulua tutkintoon.

Päättävä lukuvuotemme on kulunut opetellen paluuta lähiopetuksen etäopetuslukuvuosien jälkeen, opetellen uuden opetussuunnitelman toimeenpanoa, tutustuen ylioppilastutkinnon rakenteen muutokseen ja erityisesti syventyksen oppivelvollisuuden laajentumisen tuomiin muutoksiin.

Toivottavasti kesäloma rentouttaa, antaa tarvittavaa lepoaikaa ja palauttaa uusia voimia, intoa ja innostusta tulevan lukuvuoden haasteisiin.

Kiitos kuluneesta lukuvuodesta ja rauhallista, rentouttavaa kesää kaikille!

Riitta Mutru

Kuva: Bing

KULU:N VUOSI

S
Y
K
K
S
Y

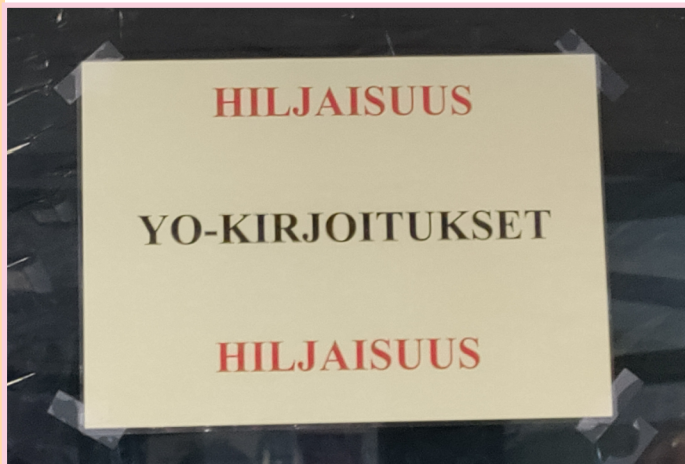
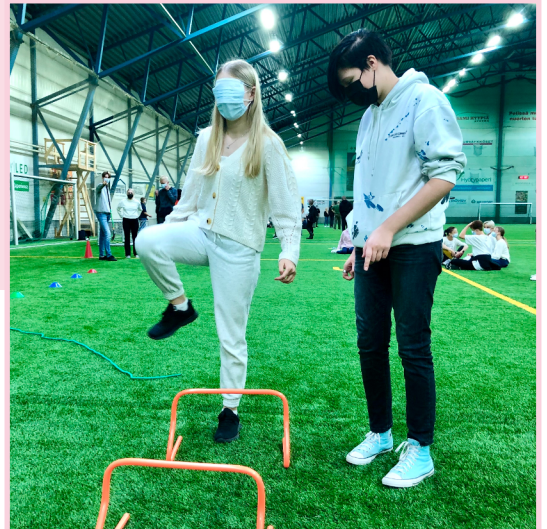
Koulu alkaa 10.8.2021

Uusille ykkösille jaettiin uudet läppärit ja aloitettiin uutta lukuvuotta.

Ryhmäytymispäivä 1.9.2021

1.vk opiskelijoiden ryhmäytys, jossa muun muassa yritettiin ottaa mahdollisimman hienoja ryhmäkuvia ja tietovisailtiin.

Ryhmäytymispäivänä opiskelijat pääsivät testaamaan mm. sokkorataa

Kirjoitukset 13.- 29.9

Koulussa hiljaisuus kirjoitusten takia :)

Halloween 2.11.2021

Halloweenina lukiossa pidettiin erilaisia kisoja, joiden voittajat saivat tietysti ansaitsemansa palkinnot.

Halloween asukilpailun äänestyksessä voiton vei hieno maskeeraus

Wanhat 12.11.2021

3.vk opiskelijoiden jo monesti siirretyt vanhat saatiin vihdoinkin pidettyä!

Itsenäisyys + lakkiaiset 6.12.2021

Salissa koettiin hienoja musiikkiesityksiä ja puheita, joita muu koulu seurasi livenä luokista videolähetysten välityksellä.

Kuva: Pixabay

Lucia 13.12.2021

Luciakulkue kuvattiin etukäteen ja videon pääsi katsomaan Lucian päivänä

Joulujuhla 21.12.2021

Tiukentuneiden koronarajoitusten takia joulujuhla päätettiin pitää etänä luokissa näytettävän videon muodossa

KEVÄT

Opiskelijakunnan tempaukset

Opiskelijahallituksemme järjesti vuoden aikana useita tempauksia, kuten kevään ystävänpäivä- ja pääsiäistapahtumat

Kirjoitukset 15.3.-1.4.2022

Koulu hiljentyi jälleen kevään ylioppilaskirjoituksia varten.

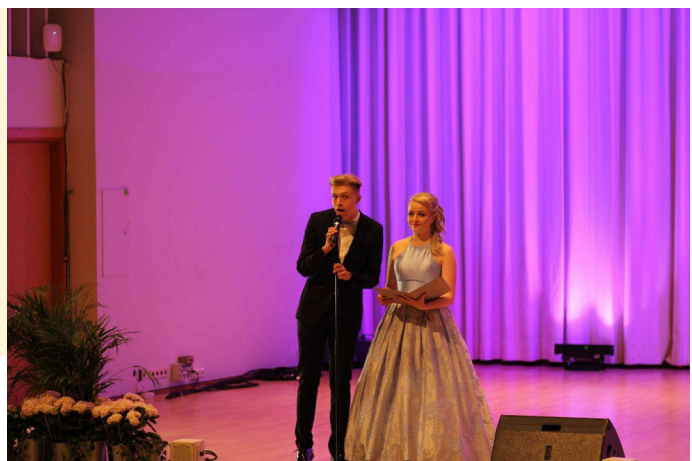
Penkkarit 28.4.2022

Huhtikuun lähestyessä loppuaan koulumme abit pääsivät vihdoin juhlistamaan lukiouransa päättymistä ja keksimään tuttuun tapaan jos jonkinlaista muiden opiskelijoiden ja koulunväen päiden menoksi.

Wanhat 29.4.2022

Penkkaripäivää seurasi heti kouluvuoden toiset vanhojentanssit, joita oli myös jouduttu siirtämään.

Juontajapari esitteli tanssiparit esityksen alussa.

Kuva: Jarkko Niemelä

Koulumme teki kevään aikana useita opintomatkoja, ja saimme myös kansainvälisiä vieraita Euroopasta!

Kuva: Pixabay

Yo-juhlat 4.6.2022

Näin on saatu päätökseen taas yksi kouluvuosi. Onnea kaikille uusille ylioppilaille!

UUDET TUTTAVUUDET

Kouluumme on tullut paljon uusia opettajia parin viime vuoden aikana. Toimitus haastatteli heistä muutamia, jotta oppituntien lomasta pystyisi tutustumaan näihin taitaviin ja mielenkiintoisiin ihmisiin paremmin. Tässä on koulumme uudehkoista opettajatuttavuuksista keräämiämme haastatteluja.

Teksti: Jenni Mäkipää ja Kaisa Lehtonen

Katja Rönkkönen, ruotsi

Kuinka kauan olet työskennellyt opettajana ja missä työskentelit ennen Kuusankosken lukiota?

-Opetan toista lukuvuotta Kuusankosken lukiossa. Työskentelin kahdeksan vuotta Valkealan lukiossa, jota ennen Valkealan yläkoulussa ja alakoulussa.

Millaisen ensivaikutelman sait Kuusankosken lukiosta?

-Täällä on mukava työporukka ja enemmän opiskelijoita aiempiin kouluihin verrattuna, joten on enemmän myös tekemistä. On kuitenkin mukavaa työskennellä suuremmalla porukalla.

Mikä on parasta opettajan työssä?

-Pääsee näkemään, kun opiskelijat ymmärtävät ja oppivat uusia asioita, ja alkavat myös toimia opitun mukaisesti ja hyödyntää taitoja.

Miten päädyit opettamaan juuri tätä oppiainetta?

-Aluksi en halunnut opettajaksi, mutta ylioppilaskokeiden jälkeen täytyi hakea johonkin ja kielet olivat menneet hyvin. Englanti oli aina ollut kiinnostavaa, mutta en päässyt opiskelemaan sitä ensimmäisen haun jälkeen, joten lähdin työskentelemään vuodeksi Englantiin. Sen jälkeen pääsin varasuunnitelmana opiskelemaan ruotsia ja tykästyinkin kieleen ja pohjoismaiseen kulttuuriin.

Mitä harrastat/teet vapaa-ajalla?

-Luen paljon ja välillä teen käsitöitä ja ulkoilen.

Onko sinulla jotain elämänohjetta tai mottoa?

-Älä lykkää liian pitkään sitä, minkä voi tehdä nyt.

Minna Snellman, erityisopettaja

Kuinka kauan olet työskennellyt opettajana?

-Olen työskennellyt opettajana noin 20 vuotta.

Missä työskentelit ennen Kuusankosken lukiota?

-Olen työskennellyt pääosin perusopetuksen yläluokilla erityisopettajana. Lisäksi olen ollut töissä mm. valmistavalla luokalla, joka on tarkoitettu juuri Suomeen saapuville kouluikäisille maahanmuuttajille sekä erityisopettajana nuorisopsykiatrian osastolla. Toisen asteen työkokemusta minulle on tullut aiemmin Elimäen lukiolta ja nykyinen virkani on Kotkassa Ekamilla, jossa toimin erityisen tuen ohjaavana opettajana.

Millaisen ensivaikutelman sait Kuusankosken lukiosta?

-Olen ollut lukiolla vasta 2. jaksosta lähtien mutta vaikuttaa mukavalta koululta. Ryhmäkoot ovat maltillisia ja minulla on kiva kollega Helena.

Mikä on parasta opettajan työssä?

-Ehdottomasti parasta työssäni ovat opiskelijat. Heidän hauskat juttunsa ja koskettavat kohtaamiset.

“Opin tässä työssä tuntemaan osan opiskelijoista hyvin ja se parantaa tuen kohdentamista sekä lisää aitoa ilon tunnetta heidän onnistuessaan. Se luo merkitystä työlleni.”

-Minna Snellman

Miten päädyit juuri tähän työhön?

-Olen aina viihtynyt parhaiten erityistä tukea vaativien oppilaiden kanssa perusopetuksessa. Perusopetuksesta luonteva jatko oli siirtyä erityisopettajaksi toiselle asteelle ja pyrkiä tukemaan ja kuuntelemaan hiukan vanhempia opiskelijoita.

Mitä harrastat/teet vapaa-ajalla?

-Katson nykyisin melko usein elokuvia ja sarjoja sekä kuuntelen myös äänikirjoja. Kerran viikossa olen käynyt luontojoogassa, vaikka olen todella kömpelö. Menen sinne lähinnä lopussa olevan riippukeinurentoutuksen takia. Lisäksi lenkkeilen.

Onko sinulla jotain elämänohjetta/mottoa?

-Mieleeni on jäänyt sanonta, (en tosin muista sitä ehkä sanatarkasti) mutta Pikku Myytä "lainaten": "Mitäpä yhdestä maitokannusta, sillä me metsästämme pyrstötähtiä". Eli ihan pikkuseikkoihin ja harmeihin ei kannata takertua elämässä ja kannattaa haaveilla suuria.

Mari Hiltunen, uskonto ja psykologia

Kuinka kauan olet työskennellyt opettajana, ja missä työskentelit aiemmin?

-Olen työskennellyt opettajana kaksikymmentä vuotta. Aiemmin työskentelin Valkealan lukiossa, joka lakkautettiin viime kesänä.

Millaisen ensivaikutelman sait Kuusankosken lukiosta?

-Pienehkön maalaislukion jälkeen Kuusankosken lukio tuntui aika isolta.

Mikä on parasta opettajan työssä?

-Opettajana saa koko ajan itsekin oppia uutta.

Miten päädyit opettamaan juuri tätä oppiainetta?

-Teologia on aina kiinnostanut minua. Kävin itse lukion Mikkelin yhteiskoulussa, ja oma mukava lukion uskonnon opettajani vaikutti ammatinvalintaani.

Mitä harrastat/teet vapaa-ajalla?

-Pyöräilen tai lenkkeilen. Luen teologista ja psykologista kirjallisuutta. Tykkään myös leipomisesta ja klassisesta musiikista.

Onko sinulla jotain elämänohjetta tai mottoa?

-"Älä jätä elämäsi oman ymmärryksesi varaan, vaan turvaa koko sydäimestäsi Herraan."
(Raamatun Sananlaskut 3:5)

Päivi Parkkonen - historia, yhteiskuntaoppi ja yrittäjyyskasvatus

Kuinka kauan olet työskennellyt opettajana, ja missä työskentelit ennen KuLua?

-Olen jo vanha konkari, takana on yli 20-vuotta lukio-opettajan työssä. Olen tehnyt työurani Valkealan lukiossa ja viihdyin siellä erinomaisesti lukion lopettamiseen asti.

Millaisen ensivaikutelman sait Kuusankosken lukiosta?

-Kuusankosken lukioon oli mukava tulla: täällä on mukavia kollegoita ja ryhmät ovat kohtuullisen kokoisia. Olen viihtynyt opiskelijoiden kanssa ja tulemme vähitellen tutuiksi. Erilaisuus on minulle rikkaus, tykkään haasteista ja kehittämisestä. Koen, että voin kehittyä omassa työssäni Kuusankosken lukiossa.

Mikä on parasta opettajan työssä?

-Aito kohtaaminen nuorten kanssa. Onnistumisen tunne, kun oppimista tapahtuu. Innostaminen ja innostuminen oppimisen äärellä. Vuorovaikutus, keskustelut sekä yhdessä tekeminen.

Miten päädyit opettamaan juuri tätä oppiainetta?

-Sattumalta tai ehkä voin eniten syyttää mieleenpainuvaa ja erinomaista yläkoulun historian opettajaani "Köpää" Kiteen yläasteelta. Hän valoi minuun innostuksen historian ja yhteiskuntaopin oppimiseen. Reaaliaineiden ylioppilaskirjoituksissa valitsin ainoastaan historian kysymyksiä ja kirjoitin laudaturin. Oli aika selvää, että kannattaa lähteä kokeilemaan historian pääsykokeita. Kun pääsin sisälle Joensuun yliopistoon, kohtaloni oli sinetöity... minusta tuli historian ja yhteiskuntaopin opettaja.

Kysyimme vielä Parkkosen elämänohjeista ja motoista, ja häneltä löytyikin monta mahtavaa ja osuvaa elämänohjetta. Toimituksemme valitsi niistä muutaman lehtemme.

-"Montakin! Montako haluatte kuulla?"

"Vain kuolleet kalat kelluvat virran mukana". Jonka tulkitsen niin, että täytyy ponnistella ja tehdä parhaansa. Aina ei voi kulkea virran mukana. Pitää ajatella ja toimia ja valita oma suunta.

"Kohti uusia pettymyksiä". Tämä on helpottava elämänohje. Ei ole aina pakko pinnistellä, joskus voi olla henkisesti helpottavaa nauraa tilanteelle ja todeta, että näin tässä nyt kävi.

"Ajattele isosti". Unelmoi isoista asioista, suunnittele ja toteuta.

Kouluumme on vuoden aikana tullut myös sijaistamaan henkilökuntaa. Heistä haastattelimme Viljami Laakkosta, joka on myös itse käynyt Kuusankosken lukion, ja on tänä vuonna toiminut liikunnan ja terveystiedon sijaisena.

Viljami Laakkonen, terveystieto ja liikunta

Kuinka kauan olet työskennellyt opettajana?

-Olen työskennellyt sijaisena monessa lähialueen koulussa ja pisin aika on ollut viisi viikkoa.

Miten arki opettajana eroaa oppilaana olostasi?

-Oppilaana arki oli rennompaa, koska opettajana on tullut enemmän vastuuta.

Mikä on parasta opettajan työssä?

-Nuorten kanssa työskentely ja oppilaiden innostuksen huomaaminen.

Miten päädyit opettamaan juuri tätä oppiainetta?

-Liikunta on aina ollut osana arkeani ja terveystiedolla on merkittävänä osa. Myös psykologia kiinnostaa.

Mitä harrastat tai teet vapaa-ajalla?

-Soitan kitaraa, näen ystäviä, ja uusimpana kiinnostuksena on tullut sijoittaminen.

Onko sinulla jotain elämänohjetta/mottoa?

-Ottakaa rennosti ja nauttikaa opiskeluaajoista!

SUSTAINABLE SOLUTIONS -KULU

Teksti: Iina Kuisma
ja Päivi Parkkonen

Mikä Erasmus+?

Olet saattanut kuulla koulun käytävillä puhuttavan Erasmus+ -matkoista tai kuullut ohimennen Erasmus+ -opiskelijoista. Kuitenkin sanana Erasmus+ saattaa olla hieman kateissa ja tuntua vieraalta – mitä se oikeasti tarkoittaa?

Kyseessä on Euroopan unionin vaihto-opiskelijaohjelma, joka on perustettu vuonna 1987. Erasmus+ nimi muodostuukin hieman vaikeammasta rimpusta; *European Region Action Scheme for the Mobility of University Students*.

Erasmus+ on siis EU:n koulutus-, nuoriso- ja urheiluohjelma, josta rahoitetaan esimerkiksi oppilaitosten yhteistyötä Euroopassa. Ohjelma antaa eurooppalaisille nuorille mahdollisuuksia opiskella, tehdä työharjoittelu, hankkia työkokemusta ja tehdä vapaaehtoistyötä ulkomailla. Meidän lukiomme osalta Erasmus+ näyttäytyy lähinnä opintomatkoina, vierailijoina ja erilaisina oppikokonaisuuksina.

Opetushallitus kertoo sivuillaan Erasmus+-toiminnasta seuraavaa: "Euroopan unionin Erasmus+ -ohjelma tarjoaa nuorille, opiskelijoille ja aikuisille mahdollisuuksia kansainvälistymiseen ja rahoitusta kouluttautumiseen, opiskeluun tai harjoitteluun ulkomailla. Lisäksi ohjelma tarjoaa oppilaitoksille ja organisaatioille mahdollisuuden tehdä yhteistyötä kansainvälisten kumppaniensa kanssa".

Erasmus+ antaa siis juuri sinulle mahdollisuuden matkustella, löytää uusia ystäviä ja saada uusia hienoja kokemuksia!

-Iina Kuisma

Erasmus+ "Where the Past Meets the Future You Matter" -projektin opiskelijat Slovakiasta ja Latviasta saapuivat opettajineen Kuusankoskelle lukiomme vieraiksi keväiseen Kouvolaan huhtikuun lopussa. Tavoitteena oli oppia kulttuurien välistä yhteistyötä sekä YK:n vuosituhattavoitteista kestävä kehityksen mukaista teollisuutta, luonnon monimuotoisuutta, kaupunkikulttuuria sekä jakaa hyviä käytänteitä ilmastollisesti kestävästä elämäntavasta.

Keskeisiä kohteita olivat Verla, Repovesi, UPM:n teollisuusalueen virtuaalivierailu, Kymen Ympäristölaboratorio, Taideruukki, KymiSunin jokiristeily sekä Kotkassa Katariinan Meripuisto, Sapokka ja Vellamo. Viikon aikana työskenneltiin paljon kansainvälisissä työryhmissä Kuusankosken lukiolla, joten opiskelijat joutuivat haastamaan itsensä. Koronan vuoksi siirretyt penkkarit ja vanhat tarjosivat kiinnostavan näkymän lukion perinteisiin juhliin.

Kuusankosken lukiosta olivat mukana Jussi Kvist, Hilla Lehtonen, Anna Luostarinen, Aaro Sundvall ja Timi Tikka. Vastuupettajana toimi Päivi Parkkonen. Opettajakunnalle kiitokset yhteistyöstä sekä erityiset kiitokset korvaamattomasta avusta: Päivi Franzon, Carita Tanttu, Pia-Meri Maunumaa, Juha Forsberg, Katja Rönkkönen sekä rehtori Riitta Mutru ja kansliasta Miia Saloranta. Ilman teitä tämä viikko ei olisi onnistunut.

-Päivi Parkkonen, Kulu.

Mitkä olivat mielestäsi viikon Top 3 kohdevierailut tai aktiviteetit, miksi?

"Ensimmäisenä Kotka-matka, koska meillä oli erittäin mielenkiintoinen opastettu kierros Katariinan meripuistolla, ja kävimme myös museo Vellamossa.

Toisena Repovedelle matka, koska siellä tutustuin erittäin mukavaan latvialaiseen.

Kolmantena Farewell-tapahtuma Kettumäen kansanpuistossa. Se jäi erityisesti mieleen, koska sen aikana alkoi satamaan lunta erittäin paljon. Muistan, kuinka latvialaiset ja slovakialaiset tykkäsivät lumisateesta ja muutama myöskin leikki lumisotaa."

-Jussi Kvist

Mitkä olivat mielestäsi Erasmus-viikon 1-3 tärkeintä oppimaasi tietoa tai taitoa?

"Opin Erasmus-viikolla paljon uutta Latvian ja Slovakian kulttuureista. Keskustelimme koulutuksesta, ruoasta, harrastuksista ja opin, että meillä on paljon yhteistä. Olin yllättynyt, kun onnistuin kommunikoidaan sujuvalla englannilla muiden nuorten kanssa. Erasmus-viikko sai arvostamaan asioita, joihin en ole ennen kiinnittänyt huomiota kun uudet ystävämme kehuivat mm. kouluruokaamme ja turvallista liikennettä."

-Hilla Lehtonen

Suhtaudutko omaan opiskeluusi lukiossa eri tavalla Erasmus-viikon jälkeen?

"Suhtaudun huomattavasti eri tavalla opintoihin Erasmus-viikon jälkeen. Vaikutus oli positiivinen ja oli intoa opiskella, koska tuntien aiheet tuntuivat kyseisen viikon jälkeen helpommilta ja kevyemmiltä."

-Timi Tikka

Vieraat pääsivät matkansa aikana tutustumaan Suomalaiseen luonnonmaisemaan Repoveden kansallispuistossa.

Kuva: Tero Laakso

Kuva: Päivi Parkkonen

Kerro esimerkki tilanteesta, jossa ylitit itsesi tai jouduit haastamaan itsesi, miten selvisit?

"Jouduin ylittämään itseni workshoppien ryhmätöissä. Aktiivisesti englannin puhuminen ryhmässä tuntui aluksi vaikealta, mutta se kuitenkin sujui omata mielestäni hyvin."

-Timi Tikka

"Ryhmätöitä tehdessä oli pakko rikkoa kielimuuria, sillä moni jännitti englanniksi puhumista, myös minä. Ylipäättään kommunikoinnin onnistuminen oli mukavaa, vaikka ensimmäiset keskustelut olivatkin haastavia aloittaa."

-Anna Luostarinen

Suosittelko kansainvälisiä opintoja ja Erasmus-projekteja muille Kulu:n opiskelijoille?

"Ehdottomasti! Tämä Erasmus-viikko oli parasta lukioaikani."

-Jussi Kvist

"Suosittelen kansainvälisiä Erasmus projekteja kaikille Kulu:n opiskelijoille, nimittäin ne ovat mukavia ja niissä pääsee harjoittelemaan englannin kielen taitoaan."

-Timi Tikka

"Kyllä, ihan jees projekti."

-Aaro Sundvall

"Suosittelen kansainvälisiä opintoja muillekin Kululaisille. Esimerkiksi juuri tämä Erasmus-projekti haastaa hyvin kielitaidon kanssa ja samalla tutustuu aiheisiin, jotka oikeasti kiinnostaa."

-Anna Luostarinen

NUORIVAIKUTTAJANA - UHKA VAIMAHDOLLISUUS?

Teksti: Iina Kuisma

Kuvat: Bing

Jo pitkään puhuttanut nuorten aktiivisuus ja vaikuttamistahto on heikolla tasolla. Nuoret eivät käytä äänioikeuttaan tai lähde vaikuttamiseen mukaan. Vaikuttaminen nähdään usein aikuisten juttuna ja nuorten siihen osallistuessa he kokevat usein vähättelyä.

Moni on joutunut useasti kiusan ja vähätellyn kohteeksi. "Ei sinun ikäisesi voi ymmärtää" on varmasti yksi yleisimpiä lauseita, joita nuoret kuulevat. Tästä syystä sosiaalisen median kautta vaikuttaminen saattaa tuntua luontevammalta monille nuorille. Sosiaalisessa mediassa moni pääsee keskustelemaan asioista rauhassa ilman provosointia. Toki aina tulee niitä ihmisiä vastaan, jotka alkavat haastamaan riitaa, mutta heistä ei tule välittää. Vaikuttaminen kuuluu ihan jokaiselle - iästä huolimatta.

Pääsin itse mukaan vaikuttamiseen, kun ystäväni pyysi minua osallistumaan Kaakkois-Suomen lukiolaisten toimintaan. Olin tällöin ollut lukiossa vasta viikon enkä tuntenut ketään koulustamme. Jalat vapisten kuitenkin uskalsin hakea toimintaan mukaan. Sitten hain Kouvolan Nuorisovaltuustoon, jonka kautta hain Kaakkois-Suomen Nuorisovaltuustoon. Aloinkin saamaan todella hyviä ystäviä ja hienoja kokemuksia, jotka kasvattivat minua ihmisenä. Jäin suorastaan koukuun vaikuttamiseen ja yhtäkkiä aamulla herätessäni huomasinkin kuuluvani viiden järjestön puheenjohtajistoon ja sihteeristöön, jonka lisäksi puheenjohtajan lukiomme opiskelijakunnan hallitusta. Pienestä kokeilusta järjestötoiminnassa kehkeytyi tulevaisuuden työ ja sain satoja uusia ystäviä. Olen päässyt vaikuttamaan lukiolaisten ja nuorten asioihin merkittävästi ja kokenut sellaisia kokemuksia, jotka ovat kasvattaneet minua ihmisenä ja opettaneet minulle sen, mitä minä olen. Vaikuttaminen asioihin kannattaa - ei ne sedät ikuisesti huutele.

"Vuonna 2017 suomalaisista alle 25-vuotiaista äänesti kuntavaaleissa kyselytutkimuksen perusteella vain 35 %", kertoo stat.fi. Toki tuo määrä on hieman muuttunut nykypäivänä, mutta onhan tuo prosentti edelleen huolestuttavan alhainen. Viime kevään kuntavaaleissa nuorten äänestysaktiivisuus oli hieman noussut 39,1 prosenttiin (stat.fi), joka ei sekään ole vielä tarpeeksi. Jos nuoret eivät äänestä, niin nuoria ei kuunnella.

Huonoon vaikuttamisaktiivisuuteen on kuitenkin useita syitä, kuten aikaisemmin mainittu vähättely. Kouluissa vaikuttamisesta puhuminen ja siihen neuvominen on usein hyvin suppeaa. Välttämättä kaikissa kouluissa ei saa vaikuttamisesta kursseja tai suorituksia, joka lisää kynnystä lähteä mukaan toimintaan. Lisäksi mediassa vaikuttaminen ja etenkin politiikka tuodaan esille usein hyvin negatiivisena ja pahana asiana. Miksi kukaan haluaisi lähteä mukaan sellaiseen toimintaan, josta kukaan ei puhu positiivisesti?

Nuoria pitäisi ehdottomasti kannustaa enemmän etenkin lukiomaailmassa, koska siellä nuoret viettävät suurimman osan ajastaan ja saavat paljon vaikutteita. Kannustaminen voi tapahtua jo pienellä panoksella. Nopean kannustuksen tuominen esiin ei varmasti vaadi hirveästi opettajilta tai nuorten kanssa työskenteleviltä. Jos koulu suhtautuu positiivisesti ja kannustavasti nuoriin ja heidän ajatuksiinsa, niin myös nuoret lähtevät helpommin mukaan ja saattavat löytää uusia mielenkiinnon kohteita. Kouluissa olisi tärkeää myös järjestää kouluvierailuja erilaisten nuorille suunnattujen vaikuttamisjärjestöjen kanssa. Kuusankosken lukiossa on onneksi esiteltykin Suomen Lukiolaisten Liittoa ja Kouvolan Nuorisovaltuustoa, vaikka on toki paljon muitakin järjestöjä, jotka voivat nuoria kiinnostaa.

Opiskelijat voivatkin olla tyytyväisiä Kuusankosken lukioon. Olette päässeet lukioon, jossa nuorten vaikuttaminen ja ajatukset ovat tärkeitä opettajille ja opiskelijoille. Pääsette opiskelemaan ja oppimaan sellaisessa ilmapiirissä, jossa teidän työpanostanne arvostetaan ja vapaa-ajan vaikuttamiskokemuksista saa arvostusta ja kiitosta.

Nuoria myös palkitaan heidän tekemästään työstä. Harvassa oppilaitoksessa saa suorituksia tai opintopisteitä tekemällä yhteiskunnallista vaikuttamista tai vaikuttamalla järjestöissä, mutta Kuusankosken lukio on ehdottomana edelläkävijänä tässä asiassa. Opintojen suorittaminen järjestöjen ja mielenkiinnonkohteiden parissa antaa nuorille uusia ja erilaisia kokemuksia, joista on vääjäämättä hyötyä tulevaisuudessa.

IDUISSA ON ITUA

Teksti ja kuva: Jenni Mäkipää

Suhtautumistavat erilaisiin ruokavalioihin ovat vieläkin moninaisia.

“Se on vain ohimenevä trendi” ja “eiväthän ne idut vie edes nälkää pois” olivat lausahduksia, joita vastaanotin useilta eri ihmisiltä kaksi vuotta sitten, kun päätin jättää punaisen lihan pois ruokavaliostani. Monet pitivät minulle pitkiäkin luentoja siitä, kuinka nuori ja kasvava ihminen tarvitsee “lihaa ja läskiä” pysyäkseen terveenä. En vielä tänäkään päivänä täysin ymmärrä kaikkia näitä argumentteja, koska useat eri tahojen suorittamat tutkimukset todistavat asian täysin päinvastaiseksi. Itse uskon ja ajattelen, että muutos lähtee ihmisistä, joten jos tahdomme maailman muuttuvan, myös meidän ja ajattelumalliemme tulisi muuttua.

Selkeyden vuoksi kertaan ensin peruskäsitteet. Kasvissyönnillä voidaan tarkoittaa montaa eri asiaa, sillä kasvissyönnin “suuntauksia” on useita. Kun puhutaan kasvissyöjästä, tarkoitetaan yleensä lakto-ovovegetaristia, eli ihmistä, joka ei syö lihaa, kanaa tai kalaa, mutta ruokavalio sisältää kuitenkin maitotuotteita ja kananmunaa. Jos päätetään jättää myös kanan muna pois, on kyseessä laktovegetaristi. Kuten aiemmin jo mainitsin, en itse syö punaista lihaa, joten olen semivegetaristi. Seuraava askel on sanoa hyvästit myös siipikarjalle, jolloin olisin pescovegetaristi. Kaikista tiukin kasvissyönnin muoto on vegaaniruokavalio, joka ei sisällä mitään eläinperäisiä tuotteita. Nyt tiedät perusasiat. Hienoa!

KOLUMNI

Usein kyseenalaistetaan, miksi ihminen ryhtyy kasvissyöjäksi tai jättää tiettyjä ruoka-aineita pois ruokavaliostaan. Syitä löytyy kuitenkin monia. Osa ihmisistä ajattelee terveyshyötyjä, joita ovat esimerkiksi kohonneen kolesterolin laskeminen, vitamiinien ja kuitujen lisääntyminen sekä painonhallinnan helpottuminen. Toiset voivat katsoa asiaa eläinten oikeuksien ja olosuhteiden kannalta, koska tuotantoeläinten elinolosuhteet eivät aina ole sieltä parhaimmasta päästä. Osalla kasvisruokavalio on osa uskontoa, kulttuuria tai perheen sisäisiä perinteitä. Monet myös ajattelevat asiaa ekologisten hyötyjen eli ympäristön kannalta. Olivat jokaisen kasvissyöjän henkilökohtaiset syyt kuitenkin mitkä tahansa, ei muiden ihmisten tarvitse niihin puuttua.

On totta, että kasvisruokailulla on omat huonot puolensa, mutta niin on myös tiskaamisella, liialla liikunnalla, Ruotsinlaivalla ja oikeastaan kaikella muullakin. Esimerkiksi ravintoarvoihin on kiinnitettävä tarkempaa huomiota kuin aikaisemmin, mutta oikeilla tiedoilla ja taidoilla ei sekään koidu esteeksi. Huonoihin puoliin keskittymisen sijasta olisi parempi ajatella asian hyviä puolia, kuten aiemmin mainittuja terveys- ja ympäristöhyötyjä. Kannustankin juuri tämän takia kaikkia ottamaan edes pienen askeleen kohti kasvispainotteisempaa ruokailua.

On turhauttavaa tulla jatkuvast kyseenalaistetuksi oman ruokavalionsa suhteen. Samaan aikaan ihmiset valittavat ilmastonmuutoksesta ja siitä, kuinka kukaan ei tee mitään maapallon hyväksi, ja kuinka eläimiä kohdellaan huonosti kaikkialla maailmassa. Olisi hienoa, jos valittamisen sijaan kiinnitettäisiin enemmän huomiota sekä omiin, että ympärillä olevien ihmisten valintoihin, ja yritettäisiin nähdä kaikki se, mitä jo parhaillaan tehdään paremman elämän saavuttamiseksi. Olisi hienoa, jos jokainen saisi halutessaan valita lihapihvin sijasta kasvispihvin ilman epäilyjä esimerkiksi siitä, riittävätkö ravintoarvot jaksamaan läpi pitkän päivän, sillä kyllä ne riittävät. Erityisen hienoa olisi, jos jokainen lisäisi edes hieman kasvisruoan määrää omissa ruokailutottumuksissaan, koska pienilläkin teoilla on oikeasti suuri merkitys.

ERIKOISKURSSIT

Teksti: Kaisa Lehtonen

Kuvat: Jami Lehtinen

Koulussamme on vuoden aikana monipuolinen valikoima erilaisia opintojaksoja, joille voi ilmoittautua saadakseen erilaisia ulottuvuuksia tavanomaiseen opiskeluun. Osa opintojaksoista on paikallisia, eikä niitä välttämättä löydy ollenkaan muiden lukioiden kurssitarjottimista. Keräsimme kaksi koulussamme tänä lukuvuonna järjestettävää opintojaksoa, jossa ei vain perinteisesti tehdä tehtäviä vaan käsitellään aihealuetta ja opiskellaan erilaisia luoviakin keinoja hyödyntäen.

Yrittäjyyskasvatus - YRT01

Päivi Parkkosen ja Johanna Rauoksen pitämän opintojakson aiheena on yrittäjyyden perusteet. Se on ensimmäinen lukiossamme tarjolla olevista yrittäjyys- ja työelämätaitojen opinnoista, jossa tähdätään omien vahvuuksien oppimiseen ja yhteistyötaitojen kehittämiseen. Aihe on hyvin poikkeava lukion normaaleista reaaliaineiden opinnoista, ja se tarjoaakin monia mielenkiintoisia mahdollisuuksia. Opintojakson jatko-osina on mm. *vuosi yrittäjänä* -kurssi, jossa tutustutaan tarkemmin yrityksen perustamiseen käytännön tasolla, sekä *kansainväliset yrittäjyysopinnot*. Toimitus kysyi osallistujilta mielipiteitä ja kokemuksia opintojaksosta.

YRT01

Mikä tekee opintojaksosta erityisen?

Poikkeavan opintojaksosta tekee jo aihe: yrittäjyys ja yrittäminen. Toteutustapana mm. yrittäjien vierailut luovat sisältöä tehden tunneista keskustelupainotteisia. Opiskelijoiden mukaan tunneilla on rentoa ja opittavat asiat käsittelevät pitkälti tiimi-työskentelyn harjoittelemista. Yritysten kanssa työskentely myös mahdollisti tuntien pitämisen muulloin kuin tuntipaikoillaan. Arviointitapa poikkeaa ABITTI-kokeesta.

opiskelijat uskoivat oppivansa taitoja, joita voisivat hyödyntää tulevaisuudessaakin. Kiinnostus yrittäjyyteen, mahdollisuus osallistua jatko-osiin luettavalle opintomatkalta, ja myös opettajat innoittivat lähtemään kurssille mukaan.

“Minua kiehtoi ajatus siitä, että mahdollisesti voisin saada opintojaksosta ponnistuksen uuteen - esimerkiksi yrittäjänä.”

-Iina Kuisma

Miksi halusit opintojaksolle?

Opintojakso kuulosti hyvin poikkeavalta, ja

Mitä olet oppinut, todennut tai huomannut opintojakson aikana?

Opiskelijat kertovat oppineensa paljon yrittäjyyden perusteista sekä yrityksen perustamisesta, johtamisesta ja ylläpitämisestä. Sen lisäksi he kertovat oppineensa myös itsensä kuuntelemisesta ja asenteen tärkeydestä, sekä ongelmatilanteiden luovasta ratkaisusta. Myös arvostus yrittäjien näkemää työtä kohtaan on kasvanut, kun opintojako on tarjonnut erilaista näkökulmaan yrittäjien tekemään työhön.

“Yhden yritysideoan ei tarvitse kantaa sinua elämäsi loppuun saakka, vaan saat kääntyä uusille poluille elämäsi aikana niin monta kertaa kuin haluat.”

-Elmo Huovila

Voiko opintojaksosta mielestäsi olla hyötyä jatkossa?

Opiskelijat olivat vakuuttuneita, että opintojaksosta on hyötyä tulevaisuudessa. Siellä opittuja tietoja voi hyödyntää tulevaisuuden alaa miettiessä ja jopa soveltaa omaan arkielämään.

Ovatko tämäntyyppiset opintojaksot mielestäsi lukiossa tarpeellisia?

Opiskelijoiden mielestä tämänlaiset opintojaksot ovat tarpeellisia lukiossa. Niissä oppii tulevaisuuden kannalta tärkeitä taitoja ja tietoja yrittäjämäisestä asenteesta ja yrittäjyydestä, joka on yksi työllistymisen mahdollisuuksista tulevaisuudessa. Opiskelijoiden mielestä lukiossa pitäisikin olla tämän tyyliä, itseä kehittäviä ja tulevaisuuteen päin suuntaavia opintojaksoja.

“Tällaiset opintojaksot ovat mielestäni tärkeitä, koska ne opettavat teorian lisäksi myös käytännön asioita ja innostavat pohtimaan omaa tulevaisuutta eri näkökulmista.”

-Jenni Mäkipää

“Opintojaksosta on varmasti hyötyä tulevaisuudessa vaikkei perustaisikaan omaa yritystä.”

-Roope Partanen

Kysyimme vielä opintojakson opettajilta, millaiselle opiskelijalle kyseistä kokonaisuutta voisi suositella. Heidän mukaansa opintojaksoa voisi suositella opiskelijalle, joka on kiinnostunut oppimaan tulevaisuudessa hyödynnettäviä työelämä- ja yrittäjyystaitoja. Markkinointi kohdistuu ensisijaisesti ensimmäisen vuoden opiskelijoihin, mutta kaikki aiheesta kiinnostuneet ovat tervetulleita kurssille. Opintojakso tarjoaa myös vaihtelevia oppimisympäristöjä niitä kaipaaville, esimerkiksi lähialueen yrityksiä, joihin voidaan tehdä vierailuja. Se myös antaa uusia näkökulmia, jotka voivat kehittää omia ajatuksia ja ajattelua.

Graafinen suunnittelu - KU07

KU07

Teknologia näkyy vahvasti mukana nykyisillä opintojaksoilla. Mm. graafista suunnittelua toteutetaan hyödyntämällä monipuolisesti erilaisia tietokoneohjelmia. Tänä vuonna graafiseen suunnitteluun keskittyvää opintojaksoa piti koulumme kuvataiteen opettaja Pia-Meri Maunumaa. KU7 keskittyy graafiseen suunnitteluun eli kuvalliseen viestintään ja sen suunnitteluun. Erityisesti kurssilla tutustutaan julkaisujen suunnittelemisessa graafisiin ja teknisiin vaatimuksiin, sekä erilaisten alustojen – kuten piirtopöydän ja kuvankäsittelyn - tarjoamiin mahdollisuuksiin. Aihe on jatkoa KU3 opintojaksolle, jossa käsitellään mediaa ja valokuvausta.

Mikä tekee opintojaksosta erityisen?

Opintojaksosta erityisen tekee sen digitaalinen toteutus. Usein kuvaamataidossa digitaalisia alustoja käytetään vain vähän tai ei ollenkaan.

Miksi halusit opintojaksolle?

Halusin kurssille, koska kuvallinen ilmaisu on minulle tärkeää. Olen aina nauttinut taiteen tekemisestä, mutta digitaalinen työstäminen oli minulle vielä uutta. Opintojaksolla pystyin tutustumaan, kuinka sommittelu toimii erilaisilla digitaalisilla alustoilla kuten Canvassa ja Gimp-sovelluksessa.

Poptaide, Jami Lehtinen

Mitä olet oppinut/todennut/huomannut opintojakson aikana?

Periodin aikana kävimme läpi erilaisten fonttien käyttöä ja väriteoriaa. Sen johdosta osaan nyt paremmin huomioida, miten käytän erilaisia fontteja ja värejä töissäni. Koska digitaalinen ympäristö oli minulle lähes täysin vieras, sommittelu ja työkalujen hallinta oli aluksi vaikeaa, mutta kurssilla tehtävät työt olivat tasooni sopivia: ne toivat hieman haastetta, ja tuntuivat silti samalla saavutettavilta.

Eau de toilette, Jami Lehtinen

Ovatko tämän tyyppiset opintojaksot mielestäsi tarpeellisia lukiossa?

Ne eivät olisi välttämättömiä lukion kuvataiteenopinnoissa, mutta ovat hyvä tuki digitalistuvassa maailmassa uudenlaisten työkalujen ja työalustojen hallintaan.

Voiko opintojaksosta olla hyötyä jatkossa? Mitä?

Opintojakso voi auttaa erilaisten digitaalisissa ympäristöissä toteutettavien töiden visuaalisessa suunnittelussa ja hallinnassa.

Kysyimme vielä opintojakson opettajalta, millaiselle opiskelijalle hän suosittelisi kurssia. Vastaukseksi saimme, että opintojakso sopii jokaiselle, joka on kiinnostunut valokuvallisesti, piirtäen tai muuta mediasisältöä hyödyntäen apuna käytettävästä viestinnästä. Ensisijaisesti opintojaksoa pidetään toisen vuoden opiskelijoille, mutta kaikki aiheesta kiinnostuneet ovat tervetulleita.

Creative writing -kurssin satoa

Haiku

In this world
Even through thousand sunsets
I will wait for you

KL

Tanka

Hot tears running down
Eyes lipstick-red, heavy sense
Pure water falling
Bubble bath waiting for me
What do I do with feelings
IL

Haiku

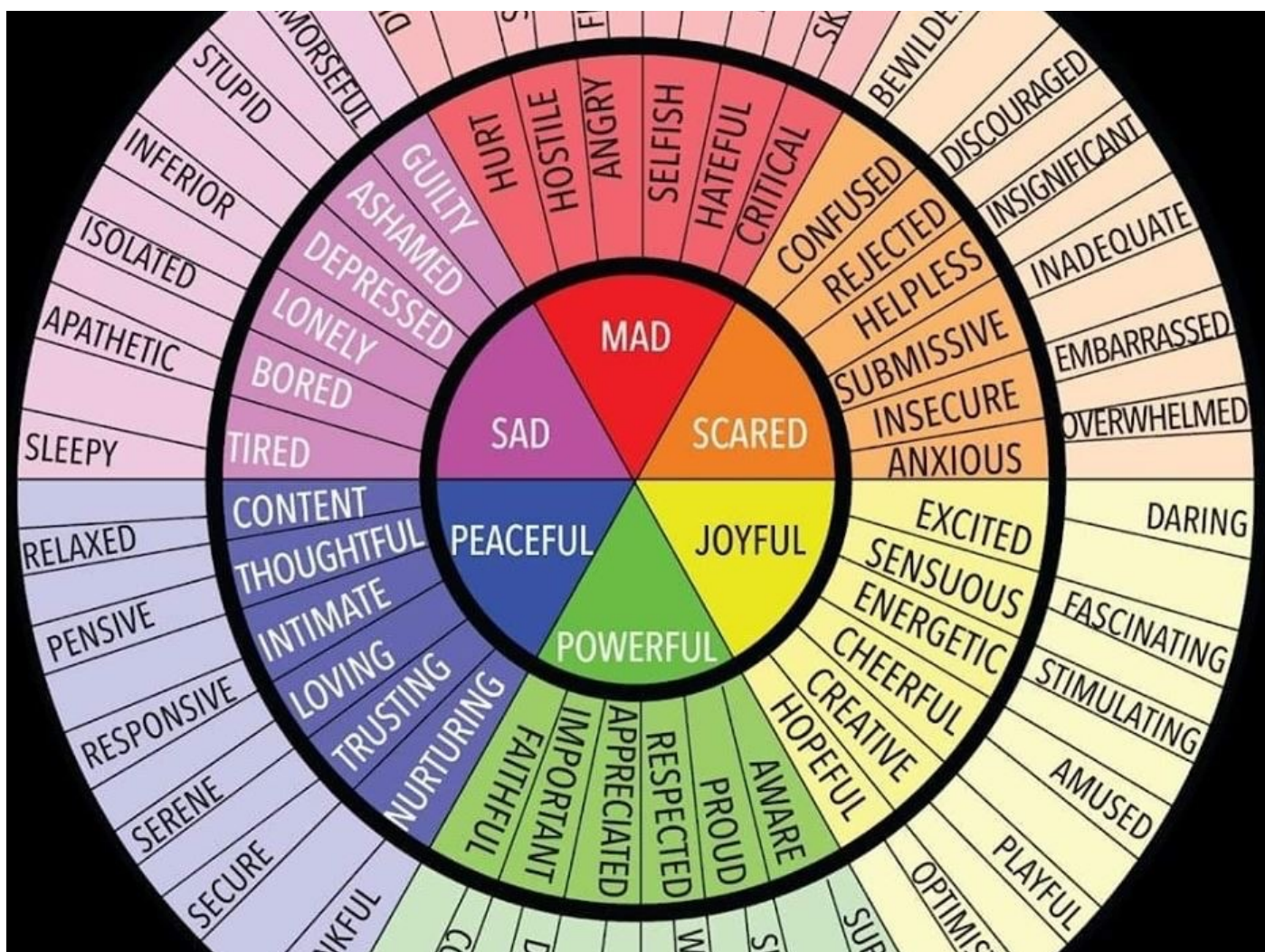
Loving myself is
Hard and rough - feeling like slut
Me, Myself and I

IL

Haiku

cold winter morning
That's the sound of solitude
the presence of peace.

TS

Read the red part first, then the blue and finally, the purple one.

Love is

like a jingling instrument,
prophecying without borders,
communication with a deep signal.

It's hard to find its purpose,
and searching is pointless.

What is the benefit

if I'm forced to find myself from afar.

As if love is patient,

not envious, not bragging
not looking for benefits.

That's madness, I suppose. Something beautiful.

Also, the next moment is confusing.

Feeling alive,

sadness isn't around us.

Our knowledge is incomplete
and mine is more.

However I don't promise anything.

I'm full on lies.

It wasn't bigger than life.

Brothers help me,

I'm in huge danger.

Everything is so expensive,
we must reach more.

William Shakespeare: Sonetti 98

William Shakespeare on ehkä maailman tunnetuin kirjailija. Hänen teoksensa viehättävät lukijoita vuosisadasta toiseen. Ohessa on Shakespearen Sonetti 98 alkuperäiskielellä, mainiona Aalle Tynnin suomennoksena sekä Kuusankosken lukion opiskelijan modernisoimana nykyversiona.

Sonnet 98

William Shakespeare

From you have I been absent in the spring,
When proud-pied April dress'd in all his trim
Hath put a spirit of youth in every thing,
That heavy Saturn laugh'd and leap'd with
him.

Yet nor the lays of birds nor the sweet smell
Of different flowers in odour and in hue
Could make me any summer's story tell,
Or from their proud lap pluck them where
they grew;

Nor did I wonder at the lily's white,
Nor praise the deep vermilion in the rose;
They were but sweet, but figures of delight,
Drawn after you, you pattern of all those.
Yet seem'd it winter still, and, you away,
As with your shadow I with these did play.

Olimme kevään erillämme, kun
koruissaan kirjavana huhtikuu
nuoruuden hengen huokui kaikkeen, kunnes
nauraen hyppi raskas Saturnuskin.

Ei linnunlaulu, kukkain hengitys,
väriltä, tuoksultansa moninaisten,
suviseen innostanut tarinaan,
vihantaa kortta taittanut en yhtään:

en ihmetellyt liljan valkeutta,
en ihastellut syvää ruusun punaa,
näin ainoastaan merkit ihanat,
vain tunnustuksesi, sinä niiden malli.

Keväinen luonto talveen mielen veikin;
nuo heijasteesi näin ja niillä leikin.

Käännös Aale Tynni

Locked out

~~From you have I been absent~~ in the spring,
When proud-pink April drossed in all his trim
Had put a spirit of youth in every thing,
That heavy Saturn laugh'd and leap'd with him,
Yet nor the lays of birds nor the sweet smell
Of different flowers in odour and in hue
Could make me any summer's story tell,
Of from their proud lap place them where they grew;
Nor did I wonder at the dily's white,
Nor praise the deep vermilion in the rose,
They were but sweet, but figures of delight,
Drawn after you, you pattern of all those,
Yet seen in winter still, and you alone,
As with your shadow I with these did play.

Kansansatu ja syntytarina Zebra

A long time ago there was a Greek man named Aeneas. His father had just died and he got most of his dad's heritage because his mum had also passed earlier and he had no siblings. His father had been a shepherd and had a lot of animals. He had always tried to get Aeneas interested in being a shepherd but Aeneas was interested in other things. So Aeneas had nothing to do with animals when he got them from his dad and decided to sell them.

The sheep, horses and other animals were all easily sold but nobody wanted to buy the five white donkeys he had. Aeneas started to think what would make people interested in them and then he got the idea: What if those donkeys were actually some new animal species. He remembered that he had some kind of black paint in his house and took it. He drew stripes on the animals.

Aeneas went back into the town and asked people if they wanted to buy his new animal species that he called zebras. Suddenly everyone was interested in them. But when Aeneas was about to sell them, it started to rain. He thought that he was going to get caught and would be sent to jail, but the stripes were still on the zebras even though it was raining.

Aeneas sold the zebras and got good money to buy a new house. But he was still wondering how the rain didn't wash away the stripes. He went back to home and tried to find the paint but he couldn't find it. Actually he couldn't even remember where he got it from and nobody believed him when he told them what had happened. Maybe some god or higher power wanted him to create a new animal species. But the answer to that question he would never get. TS

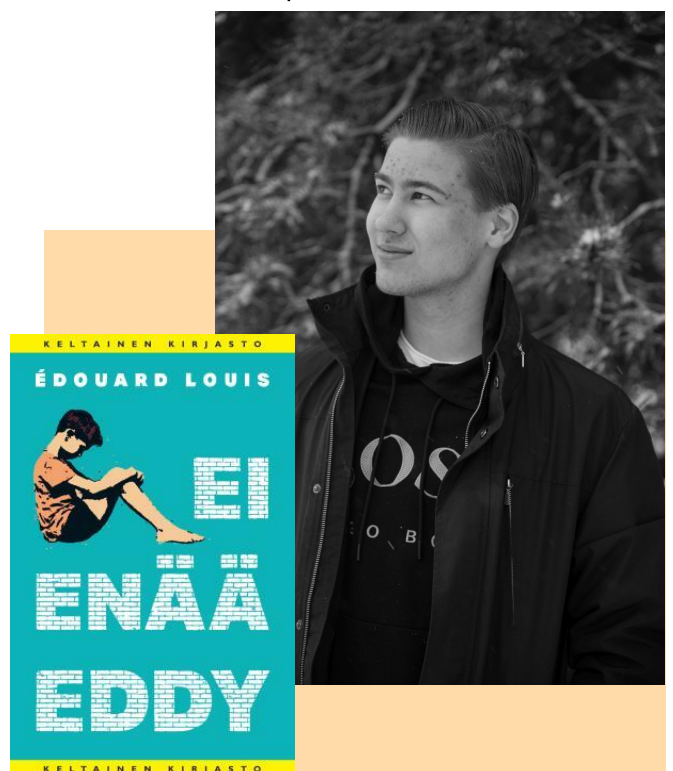

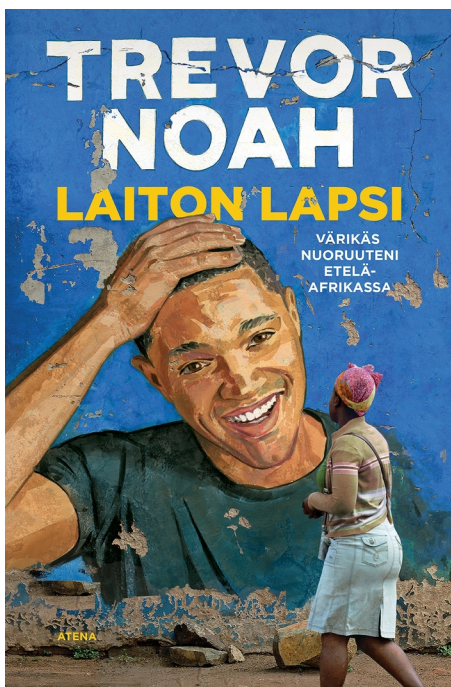
YLIOPPILAIDEN LUKUVINKIT

Kesällä on aika nauttia kirjallisuudesta. Poimi ylioppilaiden lukuvinkeistä itsellesi sopivimmat luettavat.

Edouard Louisin romaani *Ei enää Eddy* vuodelta 2014 kertoo Eddyn lapsuudesta ja nuoruudesta vähävaraisena homoseksuaalina. Kirja on metafiktiivinen elämäkertateos, jotka ovat nykykirjallisuudessa suosittuja elämäkertateosten rinnalla. Kirjassa Louis kertoo hieman väritetysti omista kouluajoistaan, perheestään sekä itsestään. Kirjassa yhdeksi pääteemoista nousee seksuaalivähemmistöt ja homoseksuaalisuus. Kirjan päähenkilö Eddy on homoseksuaali ja kasvaessaan pienessä pohjoisranskalaisessa kylässä hän kohtaa paljon väkivaltaa ja ennakkoluuloja. Hän poikkeaa muista luokkalaisistaan muun muassa omaamalla erilaisen kävelytyylin ja korkeamman äänen kuin muut pojat. Kirjassa nousee esille myös koulukiusaaminen. Koulukiusaaminen on ollut paljon esillä viime vuosina ja kirjassa se tuodaan hyvinkin keskeisenä asiana. Usein Eddyä pahoinpiteli joskus hyvinkin väkivaltaisesti sama kaksikko päivästä toiseen syrjäisellä koulun käytävällä. Hän kuuleekin usein haukkumista seksuaalisesta suuntautumisestaan, pilkkaamista sekä huhuja ja juoruja itsestään. Louis tuo myös

maskuliinisuuden ja miehen roolin esille kirjassaan. Romaanista käy ilmi, että kylässä on ajatus, että väkivalta on miehisyttä. Jos mies ei tappele, niin hän ei ole mies eikä mikään. Kirjassa tuodaan nykykirjallisuuden tavoin kapitalismin kääntöpuolta ja varallisuuseroja esille. Eddy edustaa selkeästi työväenluokkaa, jossa myös lähes poikkeuksetta kaikki miehet työskentelevät samassa tehtaassa heikohkoissa oloissa kärsien usein selkävaivoista. Teoksessa Eddyn äiti puhuttelee usein rikkaampaa ja varakkaampaa väestöä termillä "ne toiset". Ville Haapaniemi

Värikästä elämää apartheidin aikaan

Trevor Noahin omaelämäkerta *Laiton lapsi*. *Värikäs nuoruuteni Etelä-Afrikassa* kertoo Trevor Noahin lapsuudesta ja nuoruudesta apartheidin aikana. Noah kertoo tarinaansa huumorilla, mutta myös rehellisesti ja piilottelematta. Teoksessa näkyy, kuinka elämä rotusorron aikaan voi olla samaan aikaan normaalia, koomista ja pelottavaa.

Noah kertoo nuoruudestaan, johon on vahvasti vaikuttanut apartheid ja syntyminen mustan xhosa äidin ja valkoisen isän lapseksi. *Laiton lapsi* nimi tulee moraalittomuuslaista, jolla kirja alkaa. Sen mukaan alkuperäisasukas ja eurooppalainen eivät saisi olla "luvattomassa sukupuolisessa kanssakäymisessä" keskenään. Kirjan nimen *Värikäs nuoruuteni* viittaa moneen asiaan. Noah lasketaan rotujaottelussa värilliseksi, ei siis mustaksi tai valkoiseksi. Hän kuuluu usein eri rotuluokkaan kuin läheisensä, kuten sukulaiset ja koulukaverit. Noahin elämä on lisäksi hyvin vaihtelevaa: joskus hän opiskelee hyvässä koulussa, joskus taas

syö äitinsä kanssa luuydintä ja koirille tarkoitettuja lihanpaloja, kun rahat eivät riitä muuhun.

Kirjassa katsotaan kriittisesti apartheidia, joka on Etelä-Afrikassa vuosina 1948-1991 toiminut rotuerottelupolitiikka. Pyrkimys historiallisten tapahtumien tutkimiseen objektiivisesti tai ainakin useammasta näkökulmasta voitaisiin myös laskea nykykirjallisuuden piirteeksi. Kritiikkiä ja realistista kuvausta on esiintynyt tietysti paljon aikaisemminkin, mutta lähihistorian ongelmakohtista puhuminen on jatkuvasti helpompaa ja hyväksyttävämpää.

Teoksen tyyli kritisoida ja ylipäättään puhua apartheidista on hyvin henkilökohtainen: historiallista tapahtumaa ei yritetä kuvata täydellisen objektiivisesti, vaan yhden henkilön näkökulmasta. Kirjan tarinat sijoittuivat menneisyyteen, eli monet tapahtumat eivät vastaa nykypäivää. Apartheidin taantumuksellisuus ja sen aiheuttama köyhyys kuitenkin järkyttävät. On vaikeaa uskoa, että kirjan kuvaamia tapahtumia on tapahtunut lähihistoriassamme. Samantyyliä asioita tapahtuu edelleen. Tälläkin hetkellä esimerkiksi Kiinassa syrjitään uiguureja ja perheväkivalta sekä korruptoituneet poliisit ovat jonkun arkipäivää.

Laiton lapsi kertoo monipuolisesti Trevor Noahin nuoruudesta. Kirjassa toistuvana teemana on apartheid, mutta niin myös perhesuhteet, perheväkivalta, köyhyys ja etuoikeudet sekä kouluelämä. Teos on helposti lähestyttävä ja opettaa apartheidin ajasta yksilön näkökulmasta, vaikkei olekaan historian tietokirja. Se muistuttaa myös siitä, ettei maailma ole vielä valmis, vaan ihmisoikeustyö on edelleen tärkeää ja tarpeellista.

Anni Lehtola

Kiusatun elämää

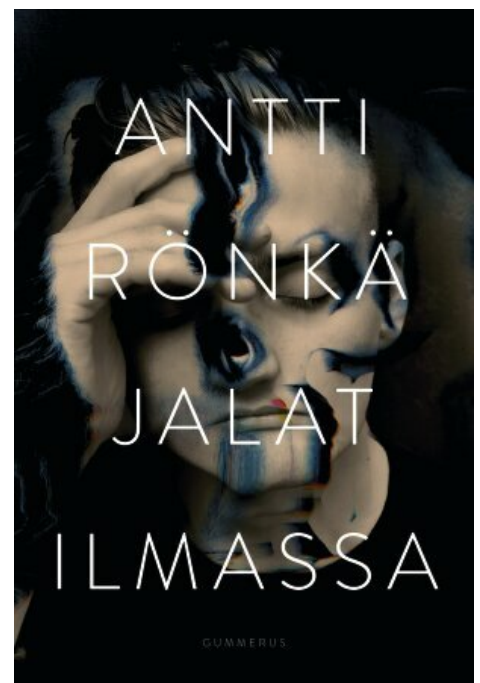
Antti Röngän *Jalat ilmassa* on riipaisevan rehellinen, omakohtainen kertomus siitä, miten kiusaaminen jättää kiusattuun arvet, jotka eivät parane koulun päätyttyä. Vahva kaunokirjallinen teos kuvaa viiltävän kirkkaasti, millaista on kantaa häpeän taakkaa ja miten toisen ihmisen hyväksyvä katse voi keventää raskaita kantamuksia.

Romaanissa Aaro on aloittanut opiskelut Jyväskylän yliopistossa. Hän uskoo, että elämä alkaa nyt, uudessa kaupungissa ja uusissa ympyröissä, mutta vuosien raju koulukiusaaminen on jättänyt jälkensä. Mikään ei ala eikä muutu helpommaksi. Hän on salannut kaiken tapahtuneen perheeltään häpeän vuoksi. Hänen sisäinen äänensä ilkuu koko ajan, että hän on luuseri, mitätön eikä kuulu joukkoon. Fuksikavereiden seurassa iskee paniikki ja kädet vapisevat ja olo on epätodellinen. Jossain vaiheessa hän saa

reseptin ja käyttää pillereitä kainalosauvoinaan. Rauhoittavien lääkkeiden avulla hän turruttaa itsensä pumpuliin ja rohkaistuu hieman, mutta vain hetkeksi. Epätoivo ja ahdistus ajavat hänet maltilliseen sekakäyttöön, kunnes ryöpsähtää yli. Aaron arvet ovat syvällä ja kokemukset lapsena koetusta henkisestä ja fyysisestä väkivallasta kulkevat mukana jokaisessa kohtaamisessa.

Teoksessa ilmaisu on kaunista ja elävää, sopivasti kuvailevaa ja välillä myös hauskaa. Rönkä näyttää miten vaikea lapsen on myöntää olevansa ulkopuolella ja kiusattu. Teos havainnollistaa hyvin, miten vaikeasti katkaistavasta ongelmasta on kyse. Opettajat eivät tiedä mitä selän takana tapahtuu. Kiusaajat eivät piittaa vierailijan poliisin puheista. Ja kun lapsi purkaa pahaa oloaan kotona, vanhempia ei kiinnosta.

Nina Ritola

Raaka Raatteentie

Teemu Keskisarjan kirja Raaka tie Raatteeseen kertoo Suomussalmen ja Raatteen tien taisteluista vuosien 1939 ja 1940 välillä, jotka olivat sotahistoriallisesti erittäin tärkeitä. Ne antoivat suomalaisille uskoa siihen, että täysin ylivoimaiselta tuntuvalle viholliselle voidaan pistää kunnolla vastaan ja sen suuriakin joukko-osastoja voidaan päihittää toden teolla. Suomalaisten voiton takia Neuvostoliitto ei saanut niin sanotusti halkaistua Suomea kahtia, jonka ansiosta sodan luonne muuttui. Hyvin keskeisessä osassa taistelun lopputuloksen kannalta olivat rankat luonnonolosuhteet Kainuun korvessa. Siihen Neuvostoliitto ei ollut varautunut, vaan se luotti liian paljon pelkkään raakaan voimaan ja uudenlaiseen sotatekniikkaan.

Teemu Keskisarja ei kirjassaan keskity sodan tekniikkaan vaan pienen ihmisen, sotilaan tai siviilin selviytymiseen selviämiseen sodan temmellyksen keskellä. Kyseisillä henkilöillä ei ole

tiedossa vastajoukkojen liikkeitä tai mahdolliset suunnitelmat, vaan he keskittyvät sodan nykyhetkeen ja siinä selviytymiseen. Sodan karun arjen näkee hyvin selvästi lääkintäyksiköiden, papiston, sotapoliisin sekä siviili- ja sota-oikeuden asiakirjoissa, joita Keskisarja on kirjassaan käyttänyt. Uutta näkökulmaa tarinaan tuovat vasta julkaistut puna-armeijan dokumentit, joita Keskisarja on saanut käyttää edukseen.

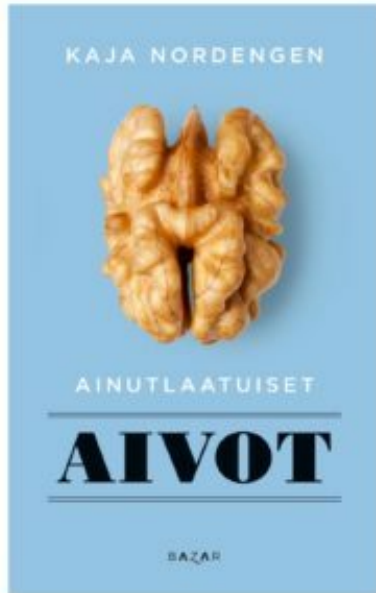
Kirja edustaa nykykirjallisuuden karumpaa ja todenmukaisempaa puolta. Suurta osaa tapahtumista voitaisiin soveltaa ulkomailta tapahtuviin sotiin. Hyvä esimerkki näistä olisi muun muassa siviilien selviytyminen sodan temmellyksessä, joka on ajankohtainen asia niin kauan kuin sotia on. Kirjan teksti on hyvä esimerkki siitä, kuinka sodan keskellä ihmiset reagoivat eri tavoilla kokemuksiinsa ja kuinka sota jättää jälkiä. Suosittelen tätä kirjaa, jos realismi ja pieni historiapläjäys kiinnostaa.

Jesse Kihlman

Raatteenportti Suomussalmella, kuva Bing.

Ainutlaatuisten aivojemme salat paljastuvat

Kaja Nordengenin teos *Ainutlaatuiset aivot* (2017) on oivallinen esimerkkiteos mielenkiintoisesta ja mukaansatempaavasta nykykirjallisuuden teoksesta. Nordengenin teos keskittyy kertomaan ihmisaivojen toiminnasta ja rakenteesta. Helppolukuisuutensa vuoksi myös täysin ummikko, aivoista mitään tietämätön henkilö voi oppia niistä valtavasti hyödyllistä tietoa. Teos on lyhyt, mutta sisältää kuitenkin paljon tietoa, jonka vuoksi se on jokaisen mahdollista lukea. Lisäksi teos kumoo täysin väitteen siitä, että psykologiaa olisi vaikeaa ymmärtää. Nordengen havainnollistaa aivojen toimintaa arkipäiväisten esimerkkien avulla, joten lähes jokaisen on helppoa käsittää, mitä Nordengen kulloinkin tarkoittaa.

Kirjan aloitettuaan kiinnostus aivoja kohtaan kasvaa ja lukemisen lopettaminen on lähes mahdotonta. Erityisesti psykologiasta kiinnostuneille teos on aivan ehdoton valinta. Vaikka

kyseessä on tietokirja, ei sen lukeminen ole kuitenkaan lainkaan puuduttavaa, niin kuin joidenkin tietokirjojen lukeminen saattaa joskus olla.

Teos sisältää useita havainnollistavia kuvia, jotka auttavat huomattavasti paremmin ymmärtämään aivojen toimintaa sekä niiden rakennetta. Ne luovat teoksesta myös kiinnostavamman. Yhdessä kuvat ja Nordengenin omakohtaiset sekä arkiset esimerkit luovat teoksesta helpommin lähestyttävän. Nordengen käyttää esimerkiksi hippokampuksesta nimiä makkara ja merihevonen, jonka takia nämä jäävät lukijan mieleen paremmin kuin kankea ja puuduttava, puhtaan tieteellinen teksti.

Itse psykologian kaikki kurssit opiskelleena, voin sanoa, että kyseinen teos on ehdottomasti lukemisen arvoinen, sillä se tarjoaa tietoa, varmasti kaikkia jollakin tavalla kiehtovista, persoonamme ja tietoisuutemme tyysijasta, aivoista. Vaikka tietämykseni psykologiasta on melko laaja, niin teoksessa ilmeni silti erittäin paljon uutta tietoa, josta en ollut koskaan kuullutkaan. Teos myös kasvattaa yleistietoa huomattavasti ja voi parhaimmillaan antaa ratkaisuja itseään askarruttaviin kysymyksiin, kuten siihen, miksi käyttäydymme tietyissä tilanteissa tietyllä tavalla.

Janina Niemi

Historiallinen tarina nykyajan kertomuksena

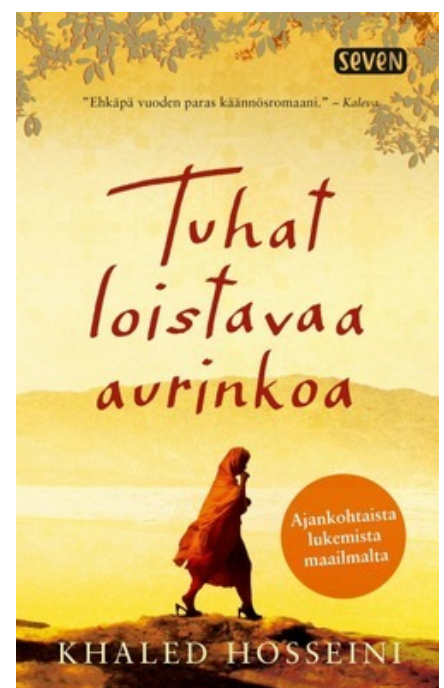
Khaled Hosseinin romaani *Tuhat loistavaa aurinkoa* (2007) kertoo kahden afganistanilaisen naisen tarinan 1970-luvulta 2000-luvun alkuun. Mariam syntyi avioliiton ulkopuolella. Isälle Mariam on häpeäksi ja äiti taas purkaa tyttöön katkeruutensa vahingollisin sanoin. 15-vuotiaana Mariam naitetaan runsaasti vanhemmalle miehelle, Rashidille, mutta alun toiveikkuus pian hiipuu, kun suhteesta tulee väkivaltainen ja alistava. Lapsiakaan ei synny. Kun avioliittoa on kestänyt parikymmentä vuotta, Rashid tekee 14-vuotiaasta Lailasta toisen vaimonsa. Laila tulee vapaamielisemmästä perheestä ja avioliiton sekä Afganistanin epävakaan tilanteen tuoma muutos onkin hänelle suuri. Riitaisan alun jälkeen Mariam, Laila ja tälle syntyvät lapset muodostavat perheen ja kohtaavat Afganistanin sodat ja vaikeudet yhdessä.

Nykykirjallisuudelle tyypillisellä tavalla lukija pääsee seuraamaan historian tapahtumia fiktiivisten hahmojen näkökulmasta sekä ajan tuoman kriittisemmän ajattelun valossa. Yksi kirjan sanomista on selkeästi se, että Afganistan on ennen kaikkea koti, ei taistelulenttä. Vaikka kirjan tapahtumat ovat järkyttäviä, Hossein luo Afganistanista, Kabulista ja maan kulttuurista kauniin kuvan. Teoksessa käytetty Kabulia kuvaileva

runokatkkelma esiintyy romaanin nimessäkin: "Kuinka laskea ne kuut, jotka sen katoilla himertävät, tai ne tuhat loistavaa aurinkoa, jotka sen muurien taa kätkeytyvät."

Lukija joutuu seuraamaan Hosseinin kuvaileman kodikkaan miljöön ja hahmojen tuhoutumista. Ajan kuluessa pitkää historiaa todistavat kauniit rakennukset, kodit ja kadut muuttuvat raunioiksi vieden mukanaan myös afganilaisten naisten vapauden. Sodan aina muuttuvat osapuolet, liittoumat ja salaisuudet eivät sekoita vain lukijan päätä, vaan myös hahmot ovat hämillään kaiken monimutkaisuudesta. Surullisinta on, että teoksessa esiintyvät tapahtumat kuvaavat todellisuutta. Tämä historia ei ole kaukaista, eikä se ole vielä ohi. Taliban valtasi jälleen Kabulin 2021 elokuussa ja miehittää suurinta osaa Afganistanista. Teoksen kuvaamat taaksepäin otetut askeleet toistuvat jälleen. *Tuhat loistavaa aurinkoa* on siis hyvin ajankohtainen teos.

Siiri Ollikainen

KuLu maailmalla - matkakertomuksia

SVENSKA TEATERNISSA

Teksti ja kuvat: Erika Lehtisalo

Vihdoin teatteriin!

Kävimme aurinkoisena keskiviikkopäivänä 20.4.2022 Helsingin Svenska Teaternissa katsomassa ruotsinkielisen musikaalin "Mary Poppins". Matka oli suunniteltu alunperin jo tammikuulle, mutta vallitsevan maailmantilanteen eli koronan sekä vallitsevien teatterirajoitusten vuoksi matka siirtyi huhtikuulle 2022. Päiväretki Svenska Teaterniin oli siis kaikkien osalta odotettu sekä osa Kuusankosken lukiomme jokavuotuisia retkiä.

Matka alkaa

Retkemme Helsinkiin alkoi puolenpäivän jälkeen, jolloin bussimme lähti koulun pihasta määränpäänä Helsingin sydämessä sijaitseva, Suomen ruotsinkielinen kansallisteatteri Svenska Teatern. Bussi oli lastattu meillä innokkailla ja iloisilla opiskelijoilla, sekä mukaan lähteneillä opettajilla. Oli mukavaa, että mukana oli opiskelijoita kaikilta vuosiluokilta.

Esittelykierros

Saavuttuamme teatterille meillä oli edessä opastettu teatterikierros, jonka aikana kiersimme kahdessa ryhmässä teatterin kulisseissa sekä saimme tietoa teatterin pitkästä historiasta. Puvustamo sekä lavastamo oli meille monelle mieluisin kohde nähdä. Esittelykierroksen yhteydessä meillä oli tapaaminen näyttelijöiden kanssa. Tapasimme Simon Hägerin sekä Sonia Hagan ja saimme kysyä heiltä kiinnostavia kysymyksiä esimerkiksi heidän uristaan. Näyttelijätapaamisen jälkeen meillä oli muutaman tunnin verran aikaa ennen musikaalin alkua, joten monet meistä opiskelijoista suuntasi keväiseen Helsinkiin.

Musiikkia ja valovoimaa

Mary Poppins-musikaali oli monelle meistä ensimmäinen teatteriesitys pitkään aikaan koronavuosien jälkeen ja siksi se oli entistäkin upeampi elämys. Kokonaisuudessaan Mary Poppins oli täynnä elämäniloa upeine näyttelijäsuorituksineen sekä orkesterin mahtavan soiton ansiosta. Oli mahtavaa nähdä, miten hyvin näyttelijät eläytyivät rooleihinsa. Erityisvaikutuksen teki todella taitavat lapsinäyttelijät, Anna Kettunen ja Aron Nyman. Ennen musikaalin alkua meitä monia mietitytti sen ruotsinkielisyys, mutta onneksi näyttämön edessä oli myös suomenkieliset tekstitykset. Tio poäng från oss!

CASTLES, CELTIC CULTURE AND COURTEOUS CROWNS - MATKALLA SKOTLANNISSA

Teksti: Pirita
Parhankangas
Kuvat: Päivi
Franzon

Matkamme käsitti kaksi skotlantilaista kaupunkia, Aberdeenin ja Edinburghin, jotka olivat molemmat upeita omalla tavallaan. Eräs asia, joka pisti itselleni silmään, oli se, miten historia näkyi kaupungeissa. Erityisesti Edinburghissa oli vanhoja monikerroksisia kivirakennuksia kylki kyljessä koko pääväylän verran. Kaupungin historian voi melkein tuntea rakennusten seassa kävellessä. Huomio sanassa ”melkein”, sillä Edinburgh oli niin täynnä turisteja, että tunnelma raukesi helposti väkijoukon paljouteen. Kuitenkin paikoittain, kuten Mary King’s Cloosessa, joka on vanha, alkuperäinen kapea kuja maan alla, ihmisten arkielämä satoja vuosia sitten todella heräsi eloon. Opas kierrätti meitä hämärissä kivihuoneissa, joissa yhdessä oli jopa pidetty Maria Stuartia (Mary Queen of Scots) vankina.

Skotlannin historia todellakin tuli tutuksi matkalla. Vierailimme useissa eri historiallisissa kohteissa ja jopa kuuntelemassa Edinburghin kauhutarinoita. Kaikista kohteista itselleni mieleen painuvin oli kuitenkin Dunnotarin linna. Jouduimme ensin patikoimaan hyvän matkaa itse linnalle. Sää oli onneksi meidän puolellamme ja aurinko hymyili meille koko vierailun ajan. Iltapäivällä alkoikin sitten jo sataa. Tämä kuvaa hyvin sään arvaamattomuutta koko matkan ajalta.

Matkaajille tuli tutuksi Skotlannin vaihteleva sää.

Maisemat patikkaretkellä olivat huikeat! Jalkojemme vierestä alkoi jyrkkä pudotus, joka päättyi meren kohinaan. Jyrkänteet olivat jylhiä ja ylpeitä. Ne todella tekivät vaikutuksen.

Itse linnoitukselle kapusimme pitkiä puisia portaita, sillä se seisoo kallion päällä. Tosin linnoituksesta on enää jäljellä vain rauniot. Siitä huolimatta paikka oli mieleenpainuva. Olimme melkein ainoat linnoituksella, aurinko paistoi ja ruoho oli vihreää. Oli melkein seesteistä seisoa linnanherran huoneen ikkunaan nojaten ja kuunnella meren loisketta samalla kun aurinko lämmitti ja tuuli hyväily juuri sopivasti. Tosin kaikki ei aina mene täydellisesti. Paluumatkalla linnalta kävelimme rantaa pitkin simpukoita keräillen. Kun halusimme takaisin ylös polulle, päätimme mennä rinnettä ylös sen sijaan, että olisimme palanneet takaisin portaille. Siellä kiipeillessä kaksi meistä astui

mutaan tietysti valkoisilla kengillä. Onneksi saimme ne jotakuinkin puhtaiksi.

Ei meidän matkamme pelkkiä nähtävyyksiä ollut. Meidän tuli myös puhua englantia paikallisten kanssa. Ja olen iloinen, että meidän piti. Paikalliset ihmiset olivat yksi mieleenpainuvimmista kokemuksista matkalta. Skotlantilaiset olivat todella kohteliaita ja meidänkin piti aina muistaa lisätä "please" lauseiden loppuun. Ihmiset olivat hyvin puheliaita ja esimerkiksi ravintolassa tarjoilija saattoi kysellä matkasta tarjoilun yhteydessä. Kerran Aberdeenissa kaupunkisuunnistusta tehdessämme kysimme eräältä vanhemmalta ihmiseltä neuvoa, ja vaikka hän ei heti muistanut missä kyseinen paikka oli, hän jatkoi yrittämistä, kunnes pystyi antamaan meille neuvoja. Toisella kerralla olimme Tescossa ruokaostoksilla ja myyjä ei ainoastaan

huomauttanut meille ateriatarjouksesta, jota emme olleet huomanneet, mutta tuli näyttämään meille henkilökohtaisesti pyytämättä, mitä kaikkea tarjoukseen kuului ja missä ne olivat. Kaikesta tästä jäi hyvin positiivinen kuva paikallisista ihmisistä. He vaikuttivat aidosti ystävällisiltä ja kohteliailta. Tosin tässä oli jonkin verran eroa Aberdeenissa ja Edinburghissa. Aberdeenissa paikalliset antoivat esimerkiksi aina tietä, kun taas turistien täyttämässä Edinburghissa ihmiset menivät siitä, mistä tilaa saivat.

Kaiken kaikkiaan matka oli tekemisen ja kaiken odottamisen arvoinen. Se oli ensimmäinen ulkomaanmatka pitkään aikaan ja erilainen myös siinä mielessä, että ainakin itselleni se oli ensimmäinen pidempi ulkomaanmatka ilman vanhempia. Se lisäsi tunnetta itsenäisyydestä ja vahvisti halua matkustella myös tulevaisuudessa.

BERLIININ METROPOLI

KULULAISTEN SILMIN

Teksti: Anni Lehtonen, Monika Niemi, Neea Nieminen, Joonas Palmu, Aatu Iiskola, Kaisa Lehtonen, Arttu Kortelainen, Jenni Lehtonen, Jenni Mäkipää
Kuvat: Carita Tantt, Kaisa Lehtonen ja Jenni Mäkipää

Yhdeksän saksan opiskelijaa ja kaksi opettajaa viettivät Berliinissä lämpimän toukokuun viikon 2.5 - 6.5. Berliinistä löytyy paljon tutkittavaa ja ihmeteltävää aina keskiajan loppupuolelta asti, ja sen omalaatuinen historia olikin monille opintomatkalaisille suuri houkutin lähteä matkaan.

Matkalla olivat mukana Monika Niemi, Anni Lehtonen, Neea Nieminen, Joonas Palmu, Aatu Iiskola, Kaisa Lehtonen, Jenni Lehtonen, Jenni Mäkipää, Arttu Kortelainen sekä opettajat Carita Tantt ja Jukka Rantala

Historia

Pakenimme kaupungin vilinää Spandaun linnoitukseen, joka on valmistunut 1500-luvulla ja on kokonaan veden ympäröimä. Tämä 'Citadelle' vaikutti ehjältä kokonaisuudelta muureineen ja rakennuksineen, ja se onkin yksi Euroopan parhaimmin säilyneistä historiallisista linnoituksista. Linnoitusta pidettiin aikoinaan lähes valloittamattomana, minkä takia sillä on suuri rooli historiassa niin alueella käytyjen sotien kuin kauppareittien suojelunkin kannalta.

Yksi käyntikohteistamme oli 1600-luvulla valmistunut Charlottenburgin linna, joka kuului Preussin kuninkaille ja joka on Berliinin jäljellä olevista linnoista suurin. Linna oli valtava, jo pelkästään yhden siiven kiertämisessä meni lähes kaksi tuntia.

Gedächtniskirche on keisari Wilhelm II:n 1800-luvun lopulla rakennuttama kirkko, joka vaurioitui toisessa maailmansodassa pahasti. Viereen rakennettiin uusi kirkko ja vanha kirkko jätettiin raunioista nousseen Berliinin symboliksi.

Bebelplatz on aukio Berliinin keskustassa. Vuonna 1933 natsimieliset opiskelijajärjestöt järjestivät aukiolla kirjarovion, jossa poltettiin tuhansia natsien mielestä sopimattomia kirjoja, joukossa oli esimerkiksi Karl Marxin teoksia. Nykyään aukiolla on kirjarovioiden muistomerkki, joka koostuu aukion alle rakennetusta tilasta täynnä tyhjiä kirjahyllyjä.

Toki vierailimme myös kohteissa, jotka jokaisen turistin on nähtävä Berliinin vierailullaan. Brandenburgin portti on yksi Berliinin tunnetuimmista symboleista ja nähtävyyksistä. Holocaust-Mahnmal on juutalaisten kansanmurhan muistomerkki, jossa kahden hehtaarin alue on täytetty 2711 betonipaadella. Kävimme myös Reichstagen eli eduskuntatalon edustalla.

Eniten meitä tuntui kiinnostavan toisen maailmansodan ja kylmän sodan aikainen Berliini. Saimmekin kattavan käsityksen Berliinin ja Saksan vaiheista museossa Berlin Story Bunker, jonka näyttely oli pystytetty natsisaksalaisten rakentamaan bunkkeriin. Näyttelyn kantavana teemana oli vastata kysymykseen 'Wie konnte das passieren?', (Miten se oli mahdollista?). Infografiikat ja näyttelyesineet havainnollistivat asiaa Hitlerin syntymästä alkaen ja vastasivat

kysymykseen niin tyhjentävästi kuin on ylipäätään mahdollista. Näyttelystä poistuttuamme monen olo oli tyhjentynyt, kenties osittain keskitysleirikuvien takia.

Checkpoint Charlie -museossa hämmästelimme muun muassa itäberliiniläisten luovuutta ylittää tai alittaa muuri. Osa näyttelystä oli omistettu Ukrainan lähihistorialle. Ukrainalaisten hätä oli muutenkin monesti mielessä tässä ja bunkkerimuseossa toisen maailmansodan ja kylmän sodan kuvia katsellessa. Lisäksi ukrainalaiset mielenosoittajat ja esimerkiksi Venäjän suurlähetystön vartiointi ja eristäminen aidoin olivat Berliinin katukuvassa silmiinpistäviä esimerkkejä Ukrainan sodasta.

Pala säilynyttä berliinin muuria.

Katukuva

Kaupungissa oli helposti havaittavissa, mikä osa kaupunkia kuului aikanaan lännelle tai idälle. Korkeita betonikerrostaloja ja muita betonista valmistettuja rakennuksia oli helppo yhdistää entisen Itä-Saksan alueeksi.

Entisen Itä-Berliinin puolella pääsimme tutustumaan East Side Galleryyn, joka on pisin harvoista Berliinin muurista säilyneistä pätkistä (1,3 kilometriä). Monet muurin graffiteista ja maalauksista ottivat kantaa Saksan menneisyyteen ja olivatkin vangitsevia ja puhuttelevia. Kaiken kaikkiaan graffitit ja muraalit pistivät silmään ympäri kaupunkia: harvemmin kaduilla kävellessä löytyi pintoja, joissa ei olisi ollut minkäänlaisia kirjoituksia. Katukuvassa silmiin pistivät myös konserttijulisteet niin klassisilta säveltäjiltä kuin pop- ja rock-musiikkibändeiltä. Katukuva ylipäätään oli hieman levoton: pullonkorkit ja tupakantumpit roskasivat ympäristöä. Itäpuolella kävellessä myös kodittomien majapaikat olivat yleinen näky. Rauhallisempaa paikkaa etsiessä kaupungin hälinää pääsi kuitenkin pakenemaan suuriin, upeisiin puistoihin, joita olikin lukuisia Berliinissä.

Kulttuuri

Berliinin katukuvassa erityisesti monikulttuurisuus nousi esiin. Jokaisessa paikassa tuntui näkyvän uutta ja vanhaa, rikasta ja köyhää. Muiden eurooppalaisten suurkaupunkien tavoin Berliinikin on kulttuurien sulatusuuni, jossa ihmiset kohtaavat ja kulttuurit yhdistyvät. Kaupungin asukkaisiin kuuluu hyvin monen näköisiä ihmisiä, pukumiehistä punkkareihin ja kodittomiin.

Taidetta näimme esimerkiksi jo mainituissa Charlottenburgin linnassa ja East Side Galleryssa. Alexanderplatz-aukiolla kuului usein katusoitajien laulua, ja muuallakin ihmiset soittivat kaiuttimista musiikkia.

Berliinissä ihmiset näyttivät juhlivan paljon. Jututimme yhtä berliiniläistä miestä metrossa, joka kertoi meille heidän kaupunkinsa juhla-kulttuurista ja millaista Berliinissä on asua. Törmäsimme myös isoon ryhmään juhlivia ihmisiä tai niin kutsuttuihin "reivaajiin" muutamaan otteeseen.

Berliiniläiset ja heidän kielensä

Berliiniläiset vaikuttivat hyvin ystävällisiltä ja auttoivat turisteja mielellään. Berliiniläiset eivät tosin tulleet puhumaan oma-aloitteisesti, vaan heihin piti ottaa itse kontaktia.

Berliinin monikulttuurisuuden voi huomata lukuisista kielistä, joita kaupungilla kuulee. Matkan aikana ihmisjoukosta kuului saksan lisäksi espanjaa, englantia, venäjää, ruotsia, suomea ja monia muita kieliä, joita ei edes tunnistanut. Pääsääntöisesti Berliinissä pärjää hyvin englannilla, mutta saksan alkeet eivät kuitenkaan ole pahaksi, sillä oli itse asiassa melko yllättävää, kun lähikaupassa kassalla työntekijä ei osannut puhua sanaakaan mitään muuta kuin saksaa. Me pyrimme tietysti käyttämään saksan kieltä mahdollisimman paljon, jokainen taitotasonsa mukaisesti. Oli hienoa saada kommunikoida paikallisten kanssa heidän omalla kielellään. Se auttoi huomaamaan, että vaikka kielitaito ei olisikaan luokkaa C2, voi hyvin tulla ymmärrettäviksi ja löytää kiertoilmaisuja sanoille, joita ei vielä hallitse. Pienikin kielitaito voi siis olla suureksi avuksi.

Berliiniläisiltä sai usein neuvoa paikallisista nähtävyyksistä. Kuvassa Siegessäule.

Ohjema

Yhtenä iltana kävimme katsomassa amerikkalaisen Blue Man Groupin esityksen. Esitys oli suorastaan huikea! Nimensä mukaisesti esiintyjät olivat sinisiksi maalattuja. Heidän esityksensä pohjautui perkussioon, eli lyömäsoittimiin. Tarkemmin sanottuna he käyttivät instrumentteinaan salaojaputkia ja patarumpuja. Liekö se vaikuttanut rummun sointiin, että he lorauttivat kerta toisensa jälkeen reilusti maalia rumpukalvon päälle. Joka tapauksessa maalinroiskeet sateenkaaren väreissä takasivat speaktaakelin!

Pääsimme riehakkaaseen tunnelmaan tanssiessamme puhelinkopin kokoisessa, maailman pienimmässä diskossa.

Yksi hauskeimmista iltaohjelmista oli kaupunkisuunnistuskohteemme Teledisko. Nämä eri puolille kaupunkia sijoitetut minidiskot vahvistavat kuvaa berliiniläisistä juhlijoina.

Matkaohjelmamme kevyempään päähän kuului saksalaisen suklaavalmistajan Ritter Sportin suklaatyöpaja. Pääsimme kukin valmistamaan kaksi suklaalevyä maito-, valko- tai tummasta suklaasta. Niihin saimme valita lisäksi kolme erilaista täytettä (esimerkiksi paukkukarkki, suolainen kinuski,

vahtokarkki ja vadelma). Suklaapaja oli hyvin rentouttava kokemus pakkauksen kuvittamisineen ja suklaanmaisteluineen.

Viimeisen illan opastetulla iltakävelyllä Nikolaiviertel-korttelissa kuulumme paljon mielenkiintoisia tarinoita tämän Berliinin vanhimman asuinalueen historiasta. Tarina ikään kuin heräsi henkiin, kun opastuksen ohjaamina saimme käyttää paljon omaa mielikuvitusta. Saimme kierroksen aikana nauttia myös kahvista ja suklaasta. Opastukseen oli sisällytetty myös erilaisia kertomuksellisia filmi- ja musiikkikatkelmia.

Ritter Sportin suklaatyöpajalla.

Teksti ja kuvat:
Jenni Mäkipää ja
Kaisa Lehtonen

Matkapäiväkirja

Uppsala - Stockholm

Matkalle lähdimme koulun kautta, kun opettajamme kysyi, haluisimmeko lähteä ulkomaille muutamaksi päiväksi oppimaan yrittäjyydestä ja yhteistyöstä kansainvälisessä ympäristössä. Mahdollisuus kuulosti ainutlaatuiselta, ja olimme siinä heti mukana. Tilaisuuden mahdollisti EU:n Erasmus+ -projekti.

Matkalle lähtiessämme en osannut odottaa ollenkaan, mitä matka pitäisi sisällään. Tiesin vain, että kielitaidot pääsisivät koetukselle ja täytyi orientoitua ottamaan vastaan paljon uutta tietoa, kokemuksia ja kulttuuria.

3.4.2022

Tänään lähdettiin matkaan. Saavuimme kokoontumispaikallemme lukiolle, ja pian bussikin tuli. Mukana oli jo Kouvolan Yhteislyseon porukka. Viikko edessä näiden ihmisten kanssa, enpä olisi uskonut lukion alussa, että istuisin tässä nyt.

Helsinki-Vantaan lentokentällä saimme ensimmäistä kertaa koronasulun jälkeen nähdä uuden terminaalin. Lentomatka oli yllättävän lyhyt: tuntui, kuin ilmaan päästyämme laskeutuminen olisi jo alkanut. Ruotsiin päästyämme etsimme junan, jolla pääsisimme Uppsalaan. Se oli aivan täynnä, ja matkalaukut toivat oman lisähaasteensa matkustamiseen.

Kohteeseen päästyämme oli aika asettua hotelliin. Hetkellinen turhautuminen iski matkalaukun avaamisen kanssa taistelusta, mutta sitä lievitti lopulta kiertely kaupungilla uusiin paikkoihin tutustuessa. Tähän oltiinkin varattu koko loppuilta aikaa, joten tutustuimme hieman ympäristöön ja suoritimme ensimmäisen tehtävän: kartoitimme lähialueen ruokapaikat.

4.4.2022

Tänään oli ensimmäinen aamu hotellissa. Söimme aamupalan, joka oli yllättävän monipuolinen ja ennen kaikkea täyttävä. Aamupalan jälkeen lähdimme hotellilta ja tapasimme projektin muut osallistujakoulut rautatieasemalla. Asemalta jatkoimme yhdessä Celsiuskolanille, johon Uppsalan ohjelmamme suurimmaksi osaksi sijoittuisi.

Päivä alkoi esittelyllä, jossa kuulumme hieman muiden koulujen taustaa ja toimintaa. Tämän jälkeen meillä oli työpajoja ja ryhmäytymistä muiden koulujen kanssa. Näissä workshoppeissa saimme paljon mielenkiintoista tietoa ilmastonmuutoksen torjumisesta ja erilaisista järjestöistä, jotka ajavat kestävästä kehityksestä eteenpäin. Suurin kulttuurishokki tänään tuli vastaan ruotsalaisen kouluruoan kohdalla. Tarjolla oli lihavaihtoehtona lisäksi kaikille myös kasvisvaihtoehto, sekä monipuolinen salaattipöytä, josta sai koota mieleisensä salaatin.

Illalla menimme uusien tuttavuuksiemme kanssa syömään. Kouvolan Yhteislyseosta tulleet opiskelijat paljastuivat rennoiksi, ja saimmekin aikaan avartavia keskusteluja illan vapaa-ajallamme.

5.4. 2022

Tänään kävimme yliopistovierailulla aivan huikealla Uppsalan yliopistolla. Yliopistolla on toimipisteitä ympäri Uppsalaa, ja vierailukohteemme käsittääkin vain kampuksen päärakennuksen juhlasaleineen. Rakennus itsessään oli upea kupolimaisten kaariensa ja yksityiskohtaisten kattomaalaustensa kanssa. Päästyämme auditorioon meille selitettiin, kuinka paikan päällä ei oltu saatu pidettyä luentoja yli kahteen vuoteen koronan takia. Pääsimme käymään myös mainitsemassani juhlasalissa, joka oli pysäyttävä. Kaikki oli vanhaa, koristeellista ja juhlavaa, istumapaikoista lähtien aina tilan keskellä kohoavaan kattokruunuun ja lasikupoliin asti.

Yliopistovierailun jälkeen meillä oli paljon vapaa-aikaa, joten lähdimme paikalliseen kahvilaan, *Ofvandahlsin*, josta meille oltiin vinkattu jo aiemmin. Kahvila oli kodikas, rauhallinen ja sopi samaan vanhanaikaiseen teemaan yliopiston kanssa. Saimme jopa tilattua ruotsiksi tilauksemme. Loppu päivä menikin Uppsalassa kävellen. Jo tutuiksi käyneet kadut eivät tuntuneet enää läheskään yhtä pitkiltä kuin tänne tullessamme, vaikka jatkuvat sadekuurot tuntuivatkin pidentävän matkaa.

6.4.2022

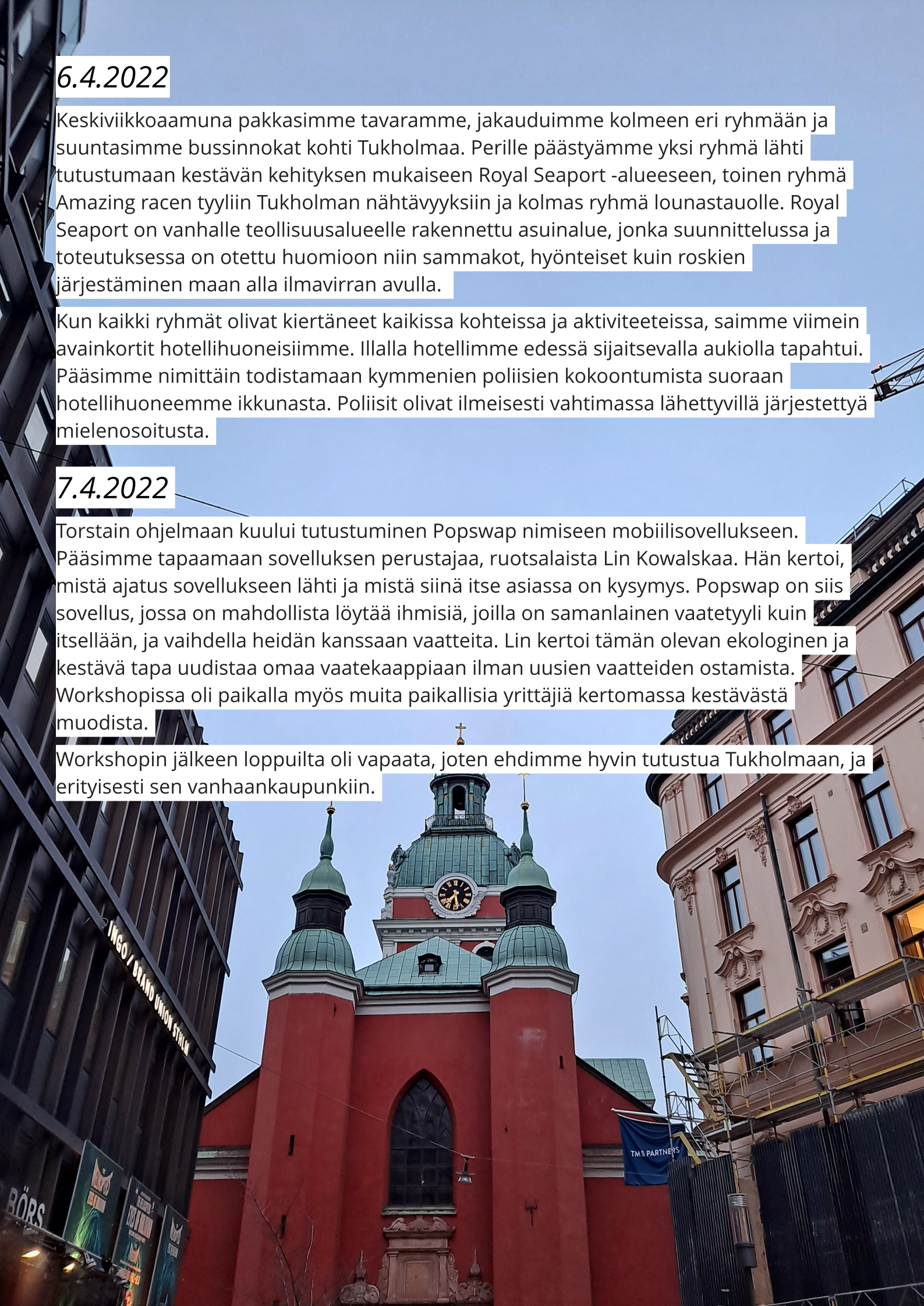
Keskiviikkoaamuna pakkasimme tavaramme, jakauduimme kolmeen eri ryhmään ja suuntasimme bussinnokat kohti Tukholmaa. Perille päästyämme yksi ryhmä lähti tutustumaan kestävän kehityksen mukaiseen Royal Seaport -alueeseen, toinen ryhmä Amazing racen tyyliin Tukholman nähtävyyksiin ja kolmas ryhmä lounastauolle. Royal Seaport on vanhalle teollisuusalueelle rakennettu asuinalue, jonka suunnittelussa ja toteutuksessa on otettu huomioon niin sammakot, hyönteiset kuin roskien järjestäminen maan alla ilmapirran avulla.

Kun kaikki ryhmät olivat kiertäneet kaikissa kohteissa ja aktiviteeteissa, saimme viimein avainkortit hotellihuoneisiimme. Illalla hotellimme edessä sijaitsevalla aukiolla tapahtui. Pääsimme nimittäin todistamaan kymmenien poliisien kokoontumista suoraan hotellihuoneemme ikkunasta. Poliisit olivat ilmeisesti vahtimassa lähettyvillä järjestettyä mielenosoitusta.

7.4.2022

Torstain ohjelmaan kuului tutustuminen Popswap nimiseen mobiilisovellukseen. Pääsimme tapaamaan sovelluksen perustajaa, ruotsalaista Lin Kowalskaa. Hän kertoi, mistä ajatus sovellukseen lähti ja mistä siinä itse asiassa on kysymys. Popswap on siis sovellus, jossa on mahdollista löytää ihmisiä, joilla on samanlainen vaateyyli kuin itsellään, ja vaihdella heidän kanssaan vaatteita. Lin kertoi tämän olevan ekologinen ja kestävä tapa uudistaa omaa vaatekaappiaan ilman uusien vaatteiden ostamista. Workshopissa oli paikalla myös muita paikallisia yrittäjiä kertomassa kestävästä muodista.

Workshopin jälkeen loppuilta oli vapaata, joten ehdimme hyvin tutustua Tukholmaan, ja erityisesti sen vanhaankaupunkiin.

8.4.2022

Perjantai olikin jo kotiinlähtöpäivä. Ennen kotimatkan alkua jakaannuimme vielä jo tutuksi tulleisiin kansainvälisiin ryhmiimme. Viimeisenä tehtävänä oli kuvata muutaman minuutin pituinen pitch-video jollekin kestävään kaupunkiin liittyvälle tuotteelle. Saimme siis kehitellä täysin uusia ideoita ja innovaatioita. Työskentely kansainvälisissä ryhmissä oli mielenkiintoista ja poikkesi hyvällä tavalla normaalista opiskelusta. Ryhmissä pääsimme puhumaan muista maista tulevien ikätovereiden kanssa esimerkiksi koulujärjestelmiemme eroista ja yhtäläisyyksistä.

Kun matkan viimeinen tehtävä oli saatu suoritettua, oli aika hyvästellä muista kouluista tulleet opiskelijat ja opettajat. Pienen odottelun jälkeen pääsimme lähtemään kohti lentokenttää. Lentokentällä meitä vastassa odottivat valtavan pitkät turvatarkastusjonot, joten ei auttanut muuta kuin kävellä noin kahdeksan minuutin matka jonon päähän ja toivoa, että jono lähtisi vetämään nopeasti. Odoteltuamme pitkän tovin, aloimme huolestua, sillä jono ei näyttänyt liikkuvan riittävän ripeästi. Päivi lähti selvittämään vaihtoehtojamme.

Hetken kuluttua luoksemme saapui englantia puhuva lentokenttätyöntekijä kehottaen kuutta ihmistä seuraamaan häntä. Työntekijä pinkaisi juoksuun huutaen: "Okey guys, let's run!" ja niin me lähdimme reppujemme kanssa seuraamaan häntä kohti pientä takahuoneessa sijaitsevaa privaattiturvatarkastusta. Tilanne oli samaan aikaan jännittävä, mutta myös huvittava. Onneksi kuitenkin kaikki matkaseurueemme jäsenet pääsivät turvatarkastuksen läpi ja ehdimme ajoissa koneeseen. Loppumatka sujui hyvin ja perjantai-iltana saavuimme pienellä bussillamme takaisin koti-Kouvolaan.

"Tähän mennessä tämä on ollut elämäni kaikista matkoista ehdottomasti paras. Olisin voinut jäädä Ruotsiin pidemmäksikin aikaa oppimaan lisää kielestä, kulttuurista, paikoista ja monista aivan ihanista ihmisistä, joita tapasin matkan aikana. Ennen matkalle lähtöä en tiennyt todellakaan, mitä odottaa seuraavalta viideltä päivältä, jotka tulisimme viettämään Uppsalassa ja Tukholmassa. Selvisikin, että meillä oli paljon vapaa-aikaa luentojen ja workshopien lomassa. Minusta tuntuukin, että suurin osa oppimastani kehkeytyi omien kokemusten, havainnoinnin ja analysoinnin kautta vapaa-aikana: kaupungilla kiertely antoi mahdollisuuden tutustua aidosti ja lähemmin paikalliseen kulttuuriin.

-- Ensimmäistä kertaa parin vuoden tauon jälkeen pääsin taas matkustamaan inspiroivien ihmisten kanssa innostumaan uudenlaisesta aiheesta. Parasta oli, kun matkan päätteeksi kotiovea avatessani huomasin ilokseni kehittyneeni kielellisesti, kasvaneeni oppijana ja laajentaneeni näkökulmaani taas hieman lisää."

- Kaisa Lehtonen

TEATTERIVIERAILU KOUVOLAN TEATTERIIN

16.5.2022

Kävimme kahden Taina Timonen-Keskimäen äidinkielen kuudennen kurssin opiskelijoiden kanssa Kouvolan teatterissa katsomassa kauhuteemaisen esityksen "Klovnipeli". Esitys oli paikallisten nuorten toteuttama kauhumusikaali, johon oli yhdistetty teatterin lisäksi myös musiikkia ja tanssia. Klovnipeli toteutettiin Yli Rajojen -projektin avulla yhdessä monien muiden toimijoiden kanssa (Kouvolan Teatteri, Kouvolan kaupungin nuorisopalvelut, Kouvolan kirjasto, Pohjois-Kymen musiikkiopisto, Studio Dance Pit, Eduko, Xamk, K-Rauta ja TAVATON media).

Kirjoittaja ja ystävät etsivät istumapaikkaa ennen esitystä. Kuva: Fanny Selkee

Esitys oli mielenkiintoinen, jännittävä ja todella monipuolinen yhdistäessään useita eri taiteen lajeja yhdeksi kokonaisuudeksi. Vaikka esityksen teemana olikin kauhu, oli esitys paikoittain myös hauska ja sai yleisön nauramaan. Mielestäni on hienoa, että tällainen nuoria yhdistävä produktio on saatu aikaiseksi yleisön eteen esitettäväksi! Näytelmän osana olleet musiikki- ja tanssiesitykset johdattelivat esitystä luontevasti eteenpäin ja olivat mielestäni kovin taidokkaita. Esityksen lopussa seisoen aplodeja antava täysi katsomo kertonee myös esityksen onnistumisesta.

Uskon, että olimme kaikki iloisia päästessämme vihdoinkin korona-ajan jälkeen koulunkin kanssa teatteriin, ja että saimme tämän kokemuksen itsellemme!

Fanny Selkee

Esiintyjät tekivät vaikutuksen, kuten tämä upeääninen nuori laulaja.

Kuva: Kouvolan teatteri, Elina Sola

